

Sevgili Okuyucular

Kendisi için yaşayıp kendisi için ölen "itikat ehlinin" eline geçecek olanla, kendisi için yaşamayıp kendisi için ölmeyen "iman ehlinin" eline geçecek olan arasında ne fark vardır? Birincisi sevaba ve cennete kavuşurken, ikincisi bilgiye ve sonsuzluğa kavuşur. Sevabın günahla, cennetin cehennemle eşitlenmesinden sonra, bilgi ve sonsuzluğun her şeyi kapsadığını anlamak gerçek saadettir.

İnsanlar kendi saadetlerini nerede ve nasıl arıyorlar? Çöplük faresinin büyük bir dikkat ve çaba ile çöplük içindeki yiyeceğini sağlaması gibi, insanlar da madde mezbeleliğinin kokuşmuş yaldızlı örtüleri altından kendilerine lazım olanı arıyor ve buluyorlar. Zanları böyledir.

Herkes kendine düşen vazifeyi mi yapıyor? Kendi mukadderini mi yaşıyor? Ya da mukadderini yaşamıyor mu?

Mücadele edilmesi kutsal bir görev olan BENCİLLİK salgınının ilâcına muhtaç olan insanlığın, bu sâri hastalığını kim geçirecek? Bencilliğin başına açtığı, dayanılması güç ıstıraplarının altında iki kat olmuş insanlığı, şimdiye kadar tedavi etmiş olanlar ve onların ilâç reçeteleri neredeler?

Sadece itikatlarının gösterdiği yolda ve sağladığı imkânlar içinde yol alanlar! Ne Melekûtü ne de Cennet'i bulamayacaksınız; eli boş, yüzü kara, kendi fesadına bulanmış zulüm sahipleri olarak, her an ıstırap içinde, VİCDANLARININ sesini bastıra bastıra gönlü kararmış bir "kuru nefes" gibi yaşıyorsunuz! Maddenin kör ve kısır hazzını kendilerine rehber edinenler! Maddenin aslına vakıf değilken onu her şeyin nuru sayan çelimsizler, iktidarlarınızın kendi kendini yiyip bitirdiğini görmenize rağmen, kırık sandalyelerinizi daha ne kadar onarabileceksiniz?

Âlemler'in RÎM'i!

Senin Baş'ı ve Son'u bilen Biliciliğin, Geçmiş'i ve Geleceği duyan İşiciliğin karşısında yalvarıyor ve niyaz ediyoruz!

Karanlıktan sersemlemiş başımızdaki hayret dönmelerinin dengesizliği içinde gözlerimizdeki miyopluluğu kaldıracak bilgi nurunu bizden artık esirgeme!

Nurdan varlıkların ellerinde Meşaleleriyle dört bir cihete yürüdüklerini ve örtü altına saklanmış Tanrı Düşmanları'nı ışıklarıyla uyarıp, onları tedib ettiklerini görüyoruz. Hakk'ın Hakk olduğunu bilmek için vicdansız inançların, bilgisiz itikatların, merhametsiz nefslerin nurlarınızın ışığında tanınıp bilinmesi için yardım diliyoruz! Lütfediniz!

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

Realite

Ergün ARIKDAL

Konferans Özeti

KIYAMET (UYANIŞ) DEVRİ ZATEN YAŞANIYOR

“**K**ıyamet” ve “kıyamet günü” sözcüklerinin ortak iki anlamı vardır. Bunları iki manada anlamak mümkün: Bunlardan bir tanesi ötekine nazaran sürekli olan bir durumdadır. Büyük kıyamet devridir. Devri olan kıyamet, insanların anlayabilecekleri şekilde ve biraz da onlara psikolojik baskı yapacak şekilde, seçilmiş kelimelerle anlatılmıştır. “Baskı yapacak şekilde” derken şunu kastediyorum: İnsanlar hemen hemen tamamen duygusal izlenimlere bağlı olduklarından, gene onları kullanacak şekilde cümlelerle kıyamet tanımları yapılmıştır.

Değişik kutsal kitaplarda ve bunlara bağlı, insanların yapmış oldukları kehanetler vardır. Hristiyanlara ait kehanetler, İslâmî kehanetler, Eski Mısır'a ve Zerdüş'te ait kehanetler vardır. Yani hangi yola mensupsa, o yolun cehdine uygun gelecek şekilde sözler yazmışlardır. Büyük kıyamet dediğimiz, yani daha ziyade objektif kıyamet bizim için pek büyük bir şey ifade etmez. Çünkü o bizim işimiz değildir. Onda bir dahlimiz yok. Onda bir rolümüz yok. Objektif kıyamette insan

varlığının bir rolü yoktur. Ama subjektif kıyamet bizim kıyametimizdir. Uyanışa, bir gelişmeye, bir tekâmül devresinin tamamının üzerine çıkma eğilimi, bizim kendi varlığımızla alâkalıdır. Kendi çabamıza bağlı olan bir subjektif kıyamet vardır. Bu, kendimizin uyanması demektir. Gerçek şuurlanma demektir.

Büyük kıyamet, yani objektif kıyamet, tüm varlıklar için geçerlidir. Bizim burada

herhangi bir rolümüz yoktur. Bu kozmik bir olaydır. Dünyanın kendi yaşamıyla dünyanın küresel olarak hayatı ile alâkalı birtakım deği-

“Kıyamet, uyanmaktır. Uyanık olduğunu zanneden, ama uyur vaziyette gezen insanın gerçekten uyanmasıdır. Gerçek kıyamet budur.”

şiklikler meydana gelir. Örneğin toprak kaymaları oluyor. Bu, dünyanın kendi hayatıyla ilgili bir olaydır. Depremler gibi, toprak kaymaları gibi, su baskınları gibi... Kuzey ve güney aksının mihverinin değişmesi olayı gibi. Buzların erimesi gibi. Hatta üzerindeki biyolojik organların değişmesi gibi. Bir yerde kıtlığın baş göstermesi, yani kuraklık ve ısı artması nedeniyle, büyük bir orman örtüsünün ortadan kalkması gibi. Veya yeşermeler gibi, çökmeler gibi vs. Doğrudan doğruya

dünyanın kendine özgü olaylarıdır bunlar. Şuurlu olacak olan, şuurlu olmaya namzet biz varlıklar da, dünyanın bize vermiş olduğu beden denen bu kafese girdiğimiz için onları beraber yaşıyoruz yer yüzünde.

insan varlığı, aslında dünyaya yabancı bir varlıktır. Âdeta biz dünyanın üzerinde onun işe yaramaz urları gibiyiz. Dünya, insan varlığının karşısında olan bir sistemdir. Biyolojik yapıyı istemez. Fakat ruh varlığı bu biyolojik yapıyı ayakta tutar. Onu sürdürür ve onu kullanır. Dünya okulundan yararlanabilmek için... Elinden gelse, dünya bizim gibi biyolojik yapıyı ortadan kaldırır. Çünkü ona hiç yararımız yok, aksine zararımız var. Mütemadiyen biz onu tahrip ediyoruz. Her yönüyle kirletiyoruz. Ağacını kesiyoruz, ormanını yakıyoruz. Denizini berbat ediyoruz. Dünya varlığı, aslında, biyolojik yapıda olan şu insan varlığından hiç mi hiç memnun değildir. Elinden gelse, yok edecek. Çünkü kendi hayatiyeti tehlikeye girmiş vaziyette. Buna mukabil ruh varlığı daha dinamik, evrensel bir yapıya sahip olduğu için, onun etkisi ile o biyolojik yapı ayakta duruyor. Genetik kodlar hiç bozulmadan birinden ötekine aktarma ediliyor. Yoksa insanın yozlaşması işten bile değil.

Maymundan insana geçişte de, maymun genetik kodlarının değişik yapıya sahip olabilmesi için ruhsal enerjiye gerek vardır. Yani, maymundaki genetik kodlardan kendine uygun bir beden meydana getiren, ruh varlığının kendisidir. Onu etkilemek, onu değiştirmek suretiyle insan bedeninin ortaya çıkmasına (ilkel düzeyde) neden olan ruh varlığıdır. Ruhlar yapmışlardır. Yoksa, dünyanın kendisine kalsa yok eder. Dünyanın asıl meyesi bitkilidir. En çok bitkileri sever. Üze-

rinde kımıl kımıl kıılmıdayanları değil. Sonradan, bir denge kurulmuştur. Mecburen, kurmak zorunda kalmıştır.

Sanki, dünyadan başka bir yerde, onun üzerinde yaşamıyormuşuz gibi, ona yabancıymışız gibi anlatıyorum. Bunlar bazılarına saçmaymış gibi gelebilir. Fakat, bu şekilde anlatmak da insana değişik bir bakış açısı getirmektedir.

İşte bu bakımdan kıyamet günü, objektif kıyamet, insanı ilgilendirmez. Bu gün iki komşumuz birbirini füzeleyip duruyorlar. Bomba da az geliyor artık, füze kullanıyorlar. Her seferinde de elli - altmış kişi ölüveriyor. Yani o kıyametin hâli şimdikinden daha mı farklı? Hayır, imajinasyonunuza mağlûp oluyorsunuz siz o zaman. "İşte, kıyamet olacak da, yer yarılacak." İşte yarıyor. "Evler devrilecek." İşte devriliyor. Büyük kıyametten insanlar neden bu kadar çekinirler? Neden korkarlar? Ölüyor mu? Evi başına mı yıkılıyor? Yani ölmekle ölmemek...Var olmakla olmamak arasındaki zamanı nasıl uzatabilir? Bunu anıyamıyoruz. Eğer ölecekse, ölür. Kıyamet olsa da ölür, olmasa da ölür.

O hâlde, insanlar için bu çelişik durumdan kurtulmak lâzım. Kıyamet bizi hiç ilgilendirmez. İnsanı hiç ilgilendirmemesi lâzım. Zaten olacaksa, olur bu. Kış geldiği zaman, kar yağacaktır. Yaz geldiğinde, Ağustos ayında ısı şu kadar dereceye çıkacaktır. Benim bundan endişelenmem, korkmam gerekir mi? Geremez.

Kıyamet de aynı şeydir. Bırakalım, dünya plâneti kendi yükünü kendi taşıyım. Nereye kadar taşıyacak? Silinecek mi? Şeklini mi değiştirecek? Yönünü mü değiştirecek? Her neyse, bir şeyler ya-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

pacak... Onun tekâmülüyle alâkalı durumlarıdır bunlar. Ondandır yararlanan bizler ne yapacağız? Önemli olan budur. Peki, bizler ne yapacağız? Bizim kıyametimiz nasıl olacak? Yani kıyametten maksat, insanların hepsini birden ortadan kaldırmaksa, hiç böyle anlamsız bir iş yoktur evrende. Yani, insanın öldürülmesi hedef değildir. Kıyametin amacı bu değildir. Böyle sanılması insanların cahilliklerinden, "yobaz" taraflarından kaynaklanmaktadır. Nedense, "kıyamet" denince ölüm korkusu geliyor akıllarına. Başka zaman ölmeyecek mi yani insan? Kıyamet olmadan ölmeyecek mi? Çok anlamsız bir şeydir kıyametten korkmak.

O hâlde, korkulması gereken kıyamet, fiziksel kıyamet bizi ilgilendirmez. Çünkü bu çok doğal bir olaydır. Çığ inmesi, toprak kayması gibi doğaldır. Bu, benim tüm vücudumun ortadan kalkması mıdır? Yaşlandıkça kaslarımızın zayıflaması, kolesterolün artması, damarların sertleşmesi niçin doğal kabul edilmiyor? Aynı şey, dünyanın vücudu (onun kozmik bedeni) kendi yapısı içinde birtakım değişikliklere uğrayabilir. Bu arada, o devre içerisinde, o değişikliğin olacağı devre içerisinde mevcut olan varlıklar, elbette ki, bu büyük (yani, her yerde gözüken) olaydan da, durumlarına göre nasiplerini alacaklardır. Varsa, acısını hissedecek, korkusunu yaşayacaktır.

Ama burada, durduğumuz yerde kıyametten söz ederek, mistik terör yaratmanın bir anlamı yoktur. Bazı kendini bilmezler Allah adına konuşurlar: "Kıyamet şu gün sizin başınıza gelecek, görürsünüz gününüzü, kâfirler... Bize gelmeyin, bize dua etmeyin de, görürsünüz gününüzü..." Mistik bir terörden başka bir şey değildir. Ta-

mamen nefsanîyetten ibarettir. Mistik bir egoizmanın meydana getirmiş olduğu insanlar üzerindeki baskı ve korkunun körüklenmesinden başka bir şey değildir. İnsanlar bu şekilde uyandırılmaz. Objektif kıyamet bize yaramaz. Yani Hz. Peygamber'in, İslâmın galip gelebilmesi için yapmış olduğu fiziksel (pazu, ter, kan) mücadelesi, daha doğrusu pratik mücadelesi, cihat ismini verdiği bu mücadele, objektif kıyamet örneğidir. Çarpışma bittikten sonra, derin bir düşünce ile söylemiş olduğu, "Şimdi asıl cihada geldik." ifadesi ise, kendimizle olan mücadeledir. Yani sübjektif kıyamettir. Bir bilginin, bir yolun, bir anlayış şeklinin ortaya çıkması için gerekli olan maddesel ortamı hazırlamak üzere, pazu ve inanç gücüyle bir cihat yapılmıştır. Ama asıl cihat, yani cihad-ı ekber, nefis yapılan cihattır ki, bu sübjektif kıyameti meydana getirir.

İnsanın içinde bulunduğu realiteden uyanmasıdır kıyamet. Kıyamet, uyanmaktır. Uyanık olduğunu zanneden, ama uyur vaziyette gezen insanın gerçekten uyanmasıdır. Gerçek kıyamet budur. Aslında kıyamet sembollerinin objektif anlamlarını çözersek, orada gene sübjektif kıyametin, yani uyanmanın meydana gelmesi için insanın kendi içinde yapmış olduğu mücadelelerin tanımı vardır. Nefsiyle ilgili olan tasvirler vardır. O, dağların devrilmesi, yerlerin yarılması, alevlerin fıskırması... Tüm bunlar, insanın nefsiyle olan mücadelesinde geçirdiği aşamalardır. Sembolik olarak bunların hepsinin içsel (ezoterik, batını) anlamları vardır. Onları çözümler, alt alta dizerseniz, aynen bir insan varlığının kat kat soyulabilmesi, kendi nefsinin tanıyabilmesi, kendi fazlalıklarından kurtulabilmesi için kan revan içerisinde kalmasının

namamını görürsünüz. "Kan ve ateş yolu" demisler, kolay değil. İnsanın içi yanar, göğsünden kanlar fışkırır, nefsini yok etmeye çalışırken. Alt alta, üst üste, onunla boğuşurken... Sonunda, kismetse, bir uyanıklığa kavuşurlar, bir realite atlanırlar. İşte asıl kıyamet budur. Kıyamet (uyanış) devri zaten yaşanıyor.

KORKU VE ENDİŞE

Korku ve endişelerden kurtulabilmesi için insanın kendini tanıması gereklidir. Nefsini bilen bir insan hiçbir şeyden korkmaz. Nefsini, dolayısıyla kendini tanımaya, oradan da dünyayı tanımaya başladığından sonra insan, korkunun ve endişenin yersizliğini anlamaya başlar. Daha açıkçası önce, "Ne kadar bencil bir varlığım, ne kadar egosistim" sorularının cevaplarını belirlemelidir. Bunların derecesini anlamalıyız. "Bencilliğim ne kadardır?", "Ne kadar dayanabiliyorum?" Dayandığımız bölüm sizin korkusuzluğunuzu ve endişesizliğinizi gösterir. Dayanamadığınız noktadan itibaren korkarsınız da endişeleriniz de olur. Bu, insanın ne dereceye kadar bencil olduğunu, tersine bir hareketle bilmesine bağlıdır.

Korkunun, endişenin nedeni bencilikten başka hiç bir şey değildir. Maddî ve manevî tüm çıkarlarımızın, beklentilerimizin, arzularımızın gerçekleşmemesi, hatta gerçekleşmene olasılığı bizim korkularımızı ve endişelerimizi meydana getirir. Bunu her gün yaşarsınız. Her gün çeşitli şekillerde içimizden endişeler, korkular geçer. Maddî, manevî kayıplar... Tüm bunlar bizleri duygusal varlıklar olarak sarsarlar. İnsan kendi bencilik

derecesini tespit ederken, bir noktaya dikkat etmesi gerekir: Ne dereceye kadar duygusal (hissî) bir insandır, olaylar karşısında. Bu olay ister kendi içerisinde cereyan etsin, ister dışında... Ne dereceye kadar objektif kalıyor, ya da hiç kalamıyor. Dışarıdan ona namuslu bir şekilde bakabiliyor ya da bakamıyor, kayırabiliyor ya da kayıramıyor, teraziyi doğru tartıyor ya da tartamıyor.

Kendi egoizmamızı anlamak için çaba harcarken, bu duygusallık derecemizi de, geçirmiş olduğumuz çeşitli deneyimleri not almak veya onları iyi bir şekilde hatırlamak suretiyle de ölçmek zorundayız. Çünkü, duygusallıkla nefsanîyet arasında çok büyük ve derinden bir ilişki vardır. İnsan kuru kuruya aç kalarak, riyazet yaparak, sakal bırakarak, şalvar giyerek veya mağaraya çekilerek, zaviyeye girerek nefsanîyeti ile mücadele edemez. Yazık eder geçen günlere. Önce kendisini tanıması lâzım. Ancak bunları tanıyıp, öğrendikten sonra egosuyla mücadeleye başlayabilir.

Yani ego ile mücadele edebilmek, birtakım fazlalıklarımızı atmak demektir. Ama biz o kadar çok şeyi üst üste giyinmişiz ki... Tüm arzular bizim içerimizde kat kat katmerlenmiş, hepsi üst üste... Soyunalım bakalım, kolay mı soyunmak! Tek tek o katları atabilmek... Nefis mücadelesi budur, egoizma ile mücadele budur. Teker teker bu parazitleri atacaksınız. Yani, eskilerin "terk" dedikleri... Yani, "ifna etmek", arzuları, istekleri söndürmek, en azından kanalize etmek, kontrol altına almak. Buda'nın, Hallac'ın, Hz. İsa'nın, Hz. Muhammet'in anlattığı bu değil miydi? Teker teker atacaksınız, soyunacaksınız birer birer. Bu, öyle tek başına yapılabilmektedir (Lütfen sayfayı çeviriniz)

cak bir iş değil. Zor bir mücadele. İnsanın asıl işi budur.

İnsanın yer yüzündeki asıl işi roket icat edip, kompüter ile oyun oynamak değildir; insanın asıl işi, kendini teker teker açığa çıkartmaktır. Burada endişesizlik ve gerçek cesaret lâzımdır. İnsanın kendisiyle yüz yüze gelebilmesi yürek ister. Üstüne üstüne gidebilmek lâzım. Bunu yapamıyorsak, hiç bir adım atamıyoruz demektir. Geldiğimiz gibi gideriz. Çizdiğimiz grafik yukarıya doğru yükselen grafik değildir. Bir yerlerden gelir, dümdüz geçip gider, sonra birden aşağıya düşüp gider. Bakarsınız, koskoca bir ömür geçip gitmiştir. Rahat, mo-

dern, cıvı cıvı yaşamıştır ama, üzerindeki elbiseler kat kat durmaktadır. Birkaçını yaatabilmiştir ya da atamamıştır. Feğa edemiştir. Tüm aksesuarıyla birlikte üst üstedir. Tıpkı Eski Mısırlılar gibi. Onlar, ölülerini elbiseleriyle, yiyip - içecekleriyle birlikte gömerlermiş.

Uzun lâfın kıyası, her hâlde anlaşılmaktadır ki, "terk" ve "ifna" olayı nefiste gerçekleştirilmedikçe, insan kendini tanıyamaz, etrafındakileri tanıyamaz, çoklukla birliği fark edemez, endişe ve korkulardan kurtulamaz, nihayet ruhsal evrim spiralinde bir yükseklik kat edemez.

KADER - KARMA

ve

TEKRARDOĞUŞ

E. Konyalıoğlu - C. Aksoylu

"İnsan tekâmülü için bir tek hayat yeterli olamaz. Zaten tek hayat prensibi, evren düzenine ve sistemine aykırıdır. Kâinat, sonsuz bir süreklilik içinde daima hayattardır."

ÇIKTI !

Fiyatı: 1250 TL.

RUH ve MADDE Yayınları

TEKRAR DOĞUŞA DÖNÜŞ

Romuald P. ANJARD (ABD)

Çeviren: Yavuz KESKİN

Çevremizdeki insanlar arasında zenginleri de var, fakirleri de var; deha sahipleri de var, ahmakları da; bakıyorsunuz, kimi sağlıklı, kimi sağlıksız. Acaba Tanrı, gerçekten de, bazılarımızı imtiyazlı mı yaratmış? Bu sorunun akla yatkın bir cevabı var mı dersiniz?

Evet, var: *Tekrardoğuş*. Yaşı asırlarla ve çağlarla ifade edilmesine ve dünyadaki insanların üçte ikisi tarafından hakikat olarak kabul edilmesine rağmen, tekrardoğuş, Batı'da, yeni yeni benimsenmeye başlamıştır. Batı kültürü, tekrardoğuşa, birçok sebeplerden şüphelenmektedir. Tekrardoğuş kavramında, insan ruhunun hayvan bedenine bağlanabileceği fikrinin de yattığını sananların sayısı çoktur; bu, büyük bir yanılıdır. Atalarımız hiç bir zaman bize böyle bir saçmalığı öğretmeye kalkmamışlardır. Onların öğretilerindeki semboller, şifresi zor çözümler nitelikli sembollerdi... Sanskrit vokobülerini, vedik metinleri (Vedalar) ve Jita (Gita) simgelerini bir düşünün hele. "Bir tek hayat... bir tek şans" kavramı, Hristiyanlık âleminde, *maddî başarı* anlamına gelen bir kavram durumundadır. Ne yazık ki, bu konuda bazen Doğu da yanılıya düşmektedir. Yanlış uygulandığında, felsefe, atalete ve sorumsuzluğa çanak tutmaktadır. Tekrardoğuş kavramı, Batı'ya özgü objektif araştırma ve ana-

lizlerde en ön sırayı tutmuş bir kavram hâline gelmektedir.

Dünyada tekrar tezahür ediş olayı, bir ruh varlığı için, öncelere ait birçok hayat tecrübelerinin gerekli kıldığı yeni bir çıraklık dönemine göz açış olayıdır. Her tekrardoğuşta, ruh, yeni önemli dersler alma şansına nail olmaktadır. İnsan, mükemmelliğe, bu çıraklık dönemlerini tekrarlaya tekrarlaya ulaşmak zorundadır; mükemmelliğe ulaşmak denen şey ise, sinesinde neşet bulduğumuz sonsuzlukların bilgisini almaktır. Tekrardoğuşta, ruh varlığı, yeni bir fizik beden ile yeni bir kişiliğe bürünmektedir. Her ruh, yeni ihtiyaçlarına özel bir biçimde intibak etmekte ve tekâmülünü bu şekilde sürdürmeye çalışmaktadır. Onun için her tekrardoğuş, bu tekâmülü gerçekleştirme imkânı anlamını taşımaktadır. Her ruh varlığının, kendi öz sorumluluklarını göğüslemek zorunda olduğunu, yerküre üzerinde birçok bedenli hayat yaşadığını, daha fazla şey öğrenmek ve yeni yeni nitelikler kazanmak üzere tekrar tekrar dünyaya geldiğini ve de önceki hayatları sırasında iktisap ettiği borçlarını ödemekle mükellef bulunduğunu bilirsek, hayatı yönlendiren yasaları ancak o takdirde anlayıp kavrayabiliriz.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Tekrardoğuş fenomeni, kolayca ispatlanacak bir fenomen değildir. Edgar Cayce ile Gill Germinara'nın eserlerinde bu konuya ilişkin birçok örnek yer almaktadır. TV'nin "Hakikati Söyleyelim" programında, Almanya'da yaşadığı bir önceki hayatını anlatan bayanın öyküsü de bir başka örneği teşkil etmiştir. "Kişisel Tekrardoğuş Tecrübelerim" adıyla yayımlanmış olan bir makale de yine, tekrar doğmuş arkadaşlara, dostlara ve ailelere ilişkin örnekleri sergilemiştir. Yazar kızıl, sarı, siyah ve beyaz derili olarak, yani tüm ırkların niteliklerine bürünerek çeşitli hayatlar sürdüğünü anlatmakta ve birçok ruhun, fark gözetmeden, erkek veya kadın kimliğiyle bedenlenebildiğinden söz etmektedir. Görüldüğü gibi, tekrardoğuş fenomeni, ancak, bireysel seviyede ve kişisel tecrübeler yardımıyla ve de başka kişilerin tanıklıklarından istifadeyle ispatlanabilmektedir; en son ispat aracı da akıl ve mantıktır.

Tekrardoğuş kavramını ortaya koyup açıklayabilmek için karma yasalarına baş vurmak kaçınılmaz bir şeydir. Bunlar, hayata yön veren ikiz yasalardır. Tekrardoğuşun amaçlarından ilki, bireye, borcundan kurtulma imkânını sunmaktır. Pratikte *karma*, telâfi yasasıdır; *doğal tekâmül yasasıdır*. Karma, bir kimseyi, önceki hayatları sırasında faaliyet göstermeye, amelde bulunmaya zorlamış olan her şeyi temsil etmektedir. Sözü nü ettiğimiz bu her şey, yani bu sebepler, şu andaki prensipleri tâyin etmektedir. Ama bunun yanı sıra, kişinin, "*kendi rızasıyla*" oluşturduğu yeni yeni sebepler de zuhur etmektedir. Bu "*kişisel rıza*" konusu devre dışı bırakılınca, insanın, sorumluluklarının anlamına varması diye bir şey söz konusu olma-

maktadır. Demek ki üç temel prensip mevcuttur: *Tekrardoğuş, karma ve sorumluluk*. Bunlar, *hayatın üç temel prensibidir*. *Karma Sanskritçe'de telâfi anlamına gelen bir kelimedir; daha önce sana verilmiş olanı iade etmek demektir*. Bunu İsa pek güzel ifade etmiştir: "*Ne ekersen, onu biçersin*." Bu yasa kesin şekilde, hem lehimizde, hem de aleyhimizde faaliyet göstermektedir. Newton'un bilimsel yasalarından biri de aynı şeyi veciz bir şekilde dile getirmektedir: "*Her etki, bir tepki yaratır*." *Karma, sayesinde tekâmül ettiğimiz bir yasadır; kısacası, tekâmül yasasıdır*. Bazı mistiklerin belirttiğine göre, karma yasasını anladıkları ve uyguladıkları takdirde, insanların ne polise ihtiyacı olacaktır ne de askere.

Birçok mürşidin de belirttiği gibi, karmanın ana hedefi, insanları eğitmektir. Bedenli hayat sırasında tekâmül ederken, bilgi seviyemizle orantılı dersler almaktayız. Önceki hayatlarımız sırasında bazı "testler"den geçerli not alamadığımız da olur, o takdirde, o dersin yeniden tekrarlanması gerekir. Olgunlaşma yönünde ilerledikçe, daha sonra bir felsefe oluşturmada bize malzemelik edecek olan dersler öğrenmekteyiz. Önce, hayatımızı yönlendirmeyi, sonra da en değerli yeteneklerimizi su yüzüne çıkarmayı işte bu sayede başarmaktayız. Hoşumuza gitmeyen bazı durumlarda "Ne yaptım ki böyle oldu", dediğimiz çok olmuştur. Eğer bunu, yararlı bir ders alma vesilesi olarak veya şikâyet etmeden kabullenilecek kaçınılmaz hayat epröplerinden biri olarak nitelendirip benimsersek, o takdirde, bu epröv, hayatımıza büyük bir spiritüel katkıda bulunmuş olacaktır. Barış ve huzur hâli, mücadelenin söz konusu olmadığı bir hâl

değildir. İç huzurunun tahakkuku için yaratıcı mücadele şarttır. Karakteri, ruhun bık-mak bilmez ve acımasız telkinleri vasıtasıyla geliştirmek de karmanın bir diğer hedefidir. Demek ki, karma, hayatımıza bir denge sis-temi getirmektedir. Davranışlarımızın, arzularımızın ve düşüncelerimizin yol açtığı ener-ji açığı, düzeltilip eski seviyesine getirilerek tekrar bize iade edilmektedir.

Bu yasayla, hayatın her seviyesinde, kar-şı karşıya gelmekteyiz. Bir fizik hareketimi-zin veya davranışımızın bir diğer insana zarar vermesi pekâlâ mümkündür. O kişinin, bu davranışımıza muhakkak surette kendi elle-riyle mukabelede bulunması şart değildir, ama bu hata muhakkak surette telâfi edile-cektir, ama öyle ama böyle. Aynı şekilde, kendi bedenimize kötü muamelede bulundu-ğumuz zaman da kendimize karşı karmik bir tepki vücuda getiririz. Arzu, kin, aşk ve öz-lem gibi heyecanlardan kaynaklanma enerjileri de dikkate almak gerekir. İfade ettiğimiz düşüncelerimiz ileride bir gün somutlaşacak-tır. İleride bir gün, içeriye veya dışarıya doğ-ru tüm gürlüğüyle fıskırabilecek olan bazı güçleri hayatımız sırasında, bünyemizde zapt ve muhafaza etmekteyizdir; bilindiği gibi, hastalıkların yaklaşık % 80-85'i psikosoma-tik vakalardır. Bu hastalıklar, kendi düşünce-lerimiz ile kendi heyecanlarımızın sonuçlarıdır. Hatta bazı mistikler, tüm hastalık vakala-rının, heyecanlarımız ile düşüncelerimiz ara-sındaki denge noksanlığından kaynaklandı-ğını bile öne sürmektedirler.

Ölüm, bir şart olarak mütalâa edilme-melidir, zira tabiat yasaları hayat esa-sı üzerine kurulu yasalardır. Tabiatın nazarında ölüm, hayata tekrar başlamanın bir vasıtasıdır ancak. "Ölüm, hayatın beşiğidir."

Beden, ruhun hizmetine sunulmuş içtima a-lamından başka bir şey değildir. Her insan, ya güneş misali, "yükselmekte" ya da "bat-maktadır". Dr. Kubler Ross ile R. Moody'nin eserlerinde bol bol tasvir edildiği gibi, in-sanın yegâne efendisi yine kendisidir. İnsan "batınca" ruhu gerçi tekrar insan biçimine bürünmektedir, ama bu biçim daha ilkel bir görünüm arz etmektedir ve hayvanların hatla-rına sahip bulunmaktadır. Bunun sonucu ola-rak da, o kimse, akılcılığı geri plâna atan he-yecanlı bir tip olmaktadır. Eskilerin bize an-latmak istedikleri, fakat Batılılar'ın doğru dürüst anlayamadığı husus budur işte. Ruh varlığı, duygu ve düşüncelerini, insan kişiliği vasıtasıyla ifade etmektedir ve devamlı tekâmül hâlinde bulunmaktadır.

Bir meditasyon sırasında, ağaçtaki hayat çevriminin, gerçek bir tekrardoğuşu simgele-diğini farkettim: Yaprak dökümü, ağaca yeni bir enerji sağlıyordu. Bitkiler, bünyelerinin bir bölümünü, yeni bir hayata zemin hazırla-sın diye toprağa nasıl iade ediyorlarsa, aynı şekilde biz de, bir başka kişiliğe hayat ver-mek üzere, kendimizden bir parçayı feda edi-yoruz. Ruhumuz tekâmül etsin diye, hepimiz, belli bir ulus, belli dostlar ve belli du-rumlar tarafından irşat edilirik. Önceki ha-yatlarımızda benimsediğimiz düşüncelerle ve gerçekleştirdiğimiz amellerle şimdiki kişili-ğimizi "dokumuşuzdur." Bazı mürşitlere gö-re, günlük hayatımız sırasında, üç çeşit kar-ma faaliyet hâlinindedir. "Olgunluk", hayati-miz boyunca üzerinde çok uğraş vereceğimiz bir karma prensibidir. Ancak, muhafaza ede-bileceğimiz kadarını kabul edebiliriz. Şimdi-ki "birikimlerimiz", zamanlar boyunca bi-rikmiş eylemlerimizin sonuçlarından hasıl olmuş birikimlerdir. Yaşadığımız sırada, bu (Lütfen sayfayı çeviriniz)

birikimlerin bir kısmı olgunluk hâline dönüşmektedir. Devamlı surette bu iki prensip ile uğraşırız. Üçüncü karma prensibi, grup prensibidir. Bu durumda ailemiz, dostlarımız, üyesi bulunduğumuz camia, devlet yönetim sistemimiz, ulusumuz, ırkımız ve son olarak da dünyamız söz konusudur. Ulusların da karmaları vardır ve o ulusun her vatandaşı, zarurî olarak, bu karmaya tâbidir ve bu karma tarafından şartlandırılmaktadır. Komşularımızı ve onların gruptaki faaliyetlerini göz önünde bulundurmamak çok büyük bir önem taşımaktadır. İnsanın tekâmülü, özgürleşme, daha iyi anlama ve başkalarına saygı gösterme yönünde cereyan etmektedir.

Tekrardoğuşun, karmanın zorunlu bir sonucu olduğunu, ancak, bu kavramları göz önünde bulundurduğumuz takdirde kavrayıp anlayabiliriz. Bu, "ben" in faaliyetidir. Tekrardoğuş ve karma gereğince, insan, geçmiş hayatlarını, sıkıntılarını, ıstıraplarını, sorunlarını ve acılarını tamamen unutmaktadır. Her insan, eskiden oluşturduğu karmaya uygun düşecek belli bir ailede ve çevrede dünyaya gelmektedir. Şurasını unutmayalım ki, ruh varlığı, er de olsa, geç de olsa, muhakkak surette bir bedene bağlanmaktadır. Bu gün kendilerine hayranlık duyduğumuz ve candan sevdiğimiz kimselerin, bir zamanlar bize en büyük kötülükleri yapmış kimseler olmaları pekâlâ mümkündür. Görülüyor ki, geçmişimizi tam anlamıyla bilmenin doğuracağı sonuç, tekâmülümüzün teklemesi olacaktır. Geçmiş bize, ancak, içimizden gelen sesler, sezgi, vicdan ikazı ve anlam verilemez nitelikli içedoğuşlar görünümü altında hitap edebilmekte ve bir şeyler fısıldayabilmektedir. İlk defa gördüğümüz bir yerin içimizde uyandırdığı belli belirsiz hâtıralar.

hep geçmişin izleridir.

Karma vasıtasıyla cereyan eden bu büyük tekrardoğuş çevriminin manzarası karşısında pekâlâ dehşete kapılabiliriz. Karma, hükmünü, insan iradesinin sönüp gittiği anda sona erdirmektedir. Gerçi geçmişe ait borçlar ödenmek zorundadır, ama artık kötülük yapmama kararını vermişsek ve bunda sebat da göstermişsek, o takdirde, "menfi" karma da sona ermektedir. Görüldüğü gibi, "menfi" karmayı, bir bakıma, dengeleyecek olan "müsbet" bir karma oluşturmak da mümkündür.

Din ve tekrardoğuş terimleri zıt terimler midir? Bunu cevaplamak için, önce, bu iki kavramın ne anlama geldiğini anlamak ve kavramak gerekir. Her ikisi de, insanı barış ve huzur içinde yaşamaya teşvik etmektedir. Birçok müşdidin belirttiğine göre, İsa, insanlığa, ölümden korkmamak gerektiğini, hayatın ebedî ve yok edilemez nitelikli olduğunu ve yer yüzündeki hayatları sırasında, her insanın, kötülüğe galebe çalarak iyi bir müstakbel hayat hakkını kazanabileceğini öğretmek için gelmiştir.

Tekrardoğuş ile temel karma kavramlarını şimdi daha iyi anlamaya başladık sanırım. Bazı kişilerce yogaya, içebakış (introspectif) asıllı psikolojiye ve soyut meditasyona karşı gösterilen ilgi, insanın hayat sırlarının peşinde koştuğunun delilidir. Demek ki, hayatın bu iki yasasını anlamak bir zaruret hâlini almıştır, fakat anlamakla yetinmeyip daha da ötelere geçme çabasını göstermek zorundayız. *Sorun, bir zamanlar kim olduğumuzu bilmek değil, aksine, şu anda kim olduğumuzu bilmektir.*

(La Tribune Psychique)

HER ŞEY İLÂHÎDİR; ULVÎSİYLE DE SÜFLÎSİYLE DE...

Nedir ilâhîlik? Her şeyden önce, bu kavramla ilgili olarak sağlam bir zeminden hareket etmek zorundayız. Bu nokta çok önemlidir, zira ilâhîlik konusunu bütün açıklığı ile kavrayacak olursak, hayata bakış açımız çok değişecektir.

* Erol KONYALIOĞLU *

MUTAD anlamıyla, ilâhîlik kavramına çok asılsız, çok gereksiz, abartılmış bir mistik hava yüklenmiştir. İlâhî deyince insan, Yücelerin Yücesi, Mutlak'la alakalı korku dolu bir kutsallığı anlar. O'nu anlayamaz, anlamadığı için O'na uygun fiiller içinde bulunamaz. Sıradan bir anlayışla, ilâhîlik soru işaretleriyle doludur ve hayatın günlük meşgaleleriyle ilişkisi olmadığı sanılır. İlâhî olan başka, ilâhî olmayan başkadır onun için. Anlamaya çalışmak bile abestir onu. Hatırına gelirse ilâhîlik vardır, gelmezse yoktur. İlâhî olanın, sanki özel yerlerde, özel zamanlarda insana kendini hissettirdiği zannedilir. Tapılır ona, anlamadan; titrenir, korkulur, istekte bulunulur. Esrarengiz bir hava içerisinde ilâhîlik; gazaba gelmesin, şimşekler çaktırmasın, helâk etmesin diye şuur-suzca korkulur ondan. Sıradan bir anlayışın ilâhîlik kavramı budur.

Oysa, işin esası çok daha başkadır. Te-

kâmülümüzün hayrına olmak üzere, birçok kavramı ve bu arada "İlâhîlik" kavramını da, daha akılcı ve kendimize yarayışlı hâle getirmek mecburiyetindeyiz. Korkmakla, çekinmekle, anlamadan kabul etmekle tekâmül olmaz. Olsa olsa, ıstırap verici neticeler tevli-den kısır döngüler içine girilir. Kimden ve niçin korkulacak? Siz vicdanî bir arayış içerisine girdikten sonra korkulacak, utanılacak hiç bir makam yoktur. Sizin kendi "zat'mız" karşısındaki ezikliğiniz yeter de, artar bile. Eğer gerçekten kendinizi ıslah azmiyle yaşıyorsanız; gözünüz, vicdanınız ve aklınızdan başka hiç bir şeyi görmez.

Şimdi, İlâhî denince, içinde bulunduğunuz sistemin üzerinde bulunan ve bizimki-ne hâkim olan bir sistemin özellikleri anlaşılmalıdır. Burası öyle bir boyuttur ki, bizim boyutumuzu yönetir, varlıkların tekâmülü için her türlü ihtiyacı karşılar. Görüp Gözetici-dir. Beşerî adaletle anlaşılabilen Yüksek

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Seviyeli bir Adalet'le hareket ettiklerinde. Onlar'dan, hiç bir hâtâ ve eksiklik zuhur etmez.

İlâhî Boyut Sakinleri'nden korkulmaz. Korku, düşük seviyeli bir anlayışın, kaba titreşimli duygusal tezahürüdür. İlâhî olan, aynı zamanda affedendir de. Bu nedenle, varlığın sonsuz olarak cehennem köşelerinde sürünmesi söz konusu değildir.

İlâhî olan, kendisine tâbi olan alt sistemin her türlü gidişatından, her türlü faaliyetinden haberdar ve onlardan sorumludur. Alt düzendeki, en kabasından en incesine kadar her türlü mizansen, düzen, oluşum, İlâhî olana aittir. Sorumlu Onlar'dır. Aşağıda, bize göre en süflî görünen işten, en ulvî görünen işe kadar her türlü fiilin gerçek sahibi İlâhî olanlardır.

O hâlde, yer yüzünde cereyan eden her olay, her varlık, İlâhî Sistem'in güçlü tesirleri ile tezahür ettiğine göre, hepsi ilâhîdir. İlâhî olmayan, ilâhîlik vasfı taşımayan hiç bir şey yoktur. Madde âleminde hiç bir şey, kendiliğinden ve kendi iradesiyle var değildir. Her şeyde ruhun, ilâhî olanın iradesi söz konusudur.

Görülüyor ki, şu olay ya da insan ilâhîdir, gerisi çöplüktür gibi bir anlayış, tümüyle cehaletin, kendini bilmezliğin ve kibrin eseri- dir. Alçak olan da ilâhîdir, yüksek olan da; günah da ilâhîdir, sevap da; ahlâksız bir insan da ilâhîdir, erdemli bir insan da; bir âlim de ilâhîdir, bir cahil de; nasıl ki, şeytan da ilâhî-

dir, melek de...

Beşerî ayırımlarımız, mukayeselerimiz ve değerlendirmelerimiz hakikaten beşerîdir, eksiktir, yanlıştır. Bilgiçlik yapıp kendimize, kendi nefsimize göre yaptığımız sıralamaların, yüceltmelerin, karalamaların Yukarı'ya göre taşıdığı anlam aynıdır. İlâhî olan, her şeye kürenin merkezinden baktığı için, her şeyi aynı görür. Biz insan olarak bunu idrak edemesek bile, hiç olmazsa, duygular düzeyinde hissetmemiz gerekir. Aksi takdirde, madde âleminin ikilemleri bizi bir duvardan diğerine vuracaktır.

Her şey ilâhîdir demek, her şey Yukarı'dan gelir demektir. Canlılığın, gelişimin kaynağı ilâhîdir.

Her olup biten, Kaadir-i Mutlak Yarıdan'ın, kavrayamadığımız İlâhî Murad'ı çerçevesinde olur. Yani, Ruhsal ve Kozmik Yarısal'ın dışında hiç bir şey cereyan etmez. Evrende, yaratılış ortamında tesadüfe, keyfiliğe yer yoktur. Ne olmuşsa, ne olacaksa, belirli yasalar tahtında ve olması gerektiği için olur. Diğer haricî, yasa dışı olarak, bir kuş bile kanat çırpamaz. Çünkü dünya ortamında olup biten her şey, hiç bir ayırım yapılmaksızın, aynı İlâhî Şemsiye'nin altında olup biter. Öyleyse, her şey İlâhîdir. Hem de hiç bir ayırım olmaksızın... Birlik (vahdet) bu olmak gerekir. Herkesin hakkı verilmektedir.

İlâhîliği kavramak için "Kendini Bilmek" gerek.

DUYURU

Elimize geçecek havale kâğıdının arkasına istediğiniz yayınların adlarını lütfen yazınız.

Ruh ve Madde Yayınları

Çağlar Boyunca UÇANDAİRELER

Atlantis'te Uçandaireler

(Geçmiş Sayıdan Devam)

Eski Atlantis, hayatın her kesimine uy-
gundur. Teokratik bir yönetim şekliyle, Ra-
hîp Kralar tarafından yönetiliyordu. Bu sis-
tem eski Mısır ve Peru'da da devam etmiştir.
Hristiyanlık'dan çok önceleri tek-
rar doğuş manası içeren kozmik bir dinleri
vardı. Bu inanç eski Doğu'yu derinden etki-
lediği gibi, zamanımızda da Batı'yı etkiler
hâle gelmiş durumdadır. Atlant rahipleri, bu
günkü spiritüalistlerinkilere benzer psişizm
uygulamaları da yaparlardı. Zamanlarının
medyomları gelecekle ilgili bilgiler verir, au-
raları görür, hastalık teşhis ve tedavisinde bu-
lunurlardı. Atlant teknolojisi, bizimki gibi,
kömür, buhar, yağ tüketimi üzerine kurulma-
mıştı. Enerji kaynağı olarak titreşimsel güç-
lerden, ses ve rezonans titreşimlerinden, sta-
tik elektrikten yararlanıyorlar, bu gün bizim
bilmediğimiz başka tekniklerden de yararlan-
ıyorlardı.

Muhtemelen elektronik, telepatik, rad-
yo, radar teknikleri geliştirmişler, bu teknik-
leriyle imparatorluk topraklarının uzak sınırlarında bulunan kolonileriyle ve hatta başka
gezegenlerdeki mürşitleriyle konuşur durum-
daydılar. Bizim bu günkü fizisyenlerimizden

çok daha ileri durumda bulunan onların ra-
hîp bilim adamları ('mash - mak' veya 'vril'
olarak isimlendirilen) eterik titreşimlerden
yararlanabiliyorlardı. Atlantis'in hava - gemi-
leri ince ağaçtan ya da alüminyumdan daha

hafif gelen alaşımlardan yapılırdı. Eski Hint -
den kalma Sanskrit metinlerde bunların ta-
nimleri bulunmaktadır. Uzay uçuşunun
problemlerini epeyce halletmiş olan Atlant-
lular bu bilgilerini Eski Hint'deki Vimanalar'-
ın yapımcılarına bırakmışlardı. Aynı metin-
lerde yıldızlarla devamlı haberleşme bağlan-
tılarından söz edilmektedir. Tekvin'de "Atlant-
tis"den söz edilmiyorsa da, Enoch'un Kita-
bından anlaşılmaktadır ki, Enoch uzaylılar
tarafından dünya dışına (dış uzaya) götürül-
müştür. Kendisi de, muhtemelen büyük toru-
nu Nuh gibi bir Atlantlı idi. Tüm dünyaya bir-
çok bakımdan fayda sağlamış olan Atlantis'-
in altın çağı binlerce yıl devam etmişti. On-
dan sonra Atlantis'in doğanın karanlık yanla-
rıyla sempatische olduğunu görüyoruz. Eleman-
tal varlıkları, astral âlemin geri ruhlarını, şey-
tanî düşünce formlarını karşılarına aldılar ve
işlerini bunlarla görmenin yollarına saptılar.
Bunlarla ilgili kanlı merasimler düzenlediler.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Yakın geçmişe kadar olan insan kurbanları ve katliamlar o zamanlardan kaynaklanmaktadır. Bazı kaynaklar, Atlantis'deki kara büyücülerle (bunların karşısında olan) ak büyücüler arasındaki zihinsel savaştan söz etmektedirler. Bunun ardından Atlantis'de tüm dehşetiyle bir atom harbi patlak verdi. Bunun sonunda tüm radyoaktif harabeleriyle birlikte Atlantik Okyanusu'nun sularına gömüldü gitti. Kıtanın gerek sulara gömülüşü, gerekse Atlantik Uluları'nın Merih'den ve Venüs'den gelenler tarafından nasıl kurtarıldığı "The Secret Doctrine"de ayrıntılı olarak anlatılır:

"Soluk benizlilerin kralı kara suratlıların günahlarını görmekten dolayı çok üzülüyordu. Hava araçları olan Vimanalar'ını başka yerlerdeki dostlarına göndererek, henüz topraklar kuruyken toparlanıp kaçmalarıyla ilgili uyarıda bulundu. Fırtınalar ilâhı yaklaşıyordu. Onların araçları toprakların yakınındaydı. Karanlık güçler bu sabırlı topraklarda sadece bir gece iki gün daha oturabileceklerdi. Bu topraklar batmak üzereydi ve onlar da o topraklarla birlikte sulara gömülme durumundaydılar..."

Kuşkusuz, Atlantis tufanı, Zeytin Dağı'nda bulunduğu zaman İsa tarafından hatırlanmış ve bunu, "Ay ve Güneş karardığı zaman, insanoğlu büyük güç ve haşmetle bulutlardan gelecektir. O, semanın en üst kademelerinden meleklerini gönderecektir." sözleri ile ifade etmiştir.

Bizim bu günkü uygarlığımızın olumsuz yönde gelişimini ve zamanımızda Atlantis tekno-doğuşlarının olacağını gerek Edgar Cayce, gerekse Jean Dixon önceden, kehanet ve ilâhî söylemişlerdi. Bunlardan ayrı olarak, gerek Platon'un "Kritias", gerekse hemen

hemen birbiriyle hiç ilgisi bulunmayan kaynaklar, aynı Atlantis felâketini çeşitli şekillerde anlatmışlardı.

Günümüz tarih biliminin geçerli saydığı kaynaklarda resmen belirtilmemiş olmasına rağmen, kro - magnon adamının batı kıyılarında ani ortaya çıkışı, ilginç ve düşündürücü değil midir? Neanderthal adamından çok daha ileri düzeyde olduğu anlaşılmış bulunan kro - magnon, adeta başka bir gezegenden gelmişçesine ani bir şekilde Avrupa'nın güney - batı kıyılarında birden ortaya çıkıvermişti. Atlantis'le ilgili bilgilerimiz ve onun 10.000 yıl önce böyle ani ortaya çıkışı, onun geldiği yerin hiç değilse muhtemelen Atlantis olabileceğini düşündürüyor. Altamira ve Dordogne'deki şahane mağara resimleri besbelli ki küçümsenemeyecek ve zamanında bir benzeri bulunmayan bir gelişimin ürünüydü. Kro - magnon adamının suratı, büyük ölçüde kızılderililere (Red Indians) benzemektedir. Bu insanlar gök yüzündeki tanrılara ve Güneş'e taparlar, tekrardoğuşa inanırlardı. Ancak bu günkü bilgilerimizin ışığında, söz konusu mağara duvarlarına çizilen insan figürlerinin (hiç değilse bir kısmının) astronot ya da kozmonot giysileri içinde olduğunu anlıyoruz. Pireneler'de konuşulan Bask dili, Hint - Avrupa Dil Ailesi'nde hiç bir dile benzemez. Aksine Bask dili, Amerika'nın batı kıyılarındaki Kızılderili lehçelerine (özellikle gramer bakımından) çok benzemektedir. Böyle bir benzerlik de, insanın aklına ilk olarak, bu insanların kökenlerinin bir olabileceğini getirmektedir. Bu bilgiler benzer olarak; İrlandalı tarihçilerin ifadelerine göre, tufandan önce, toprakları savaşçı insanlar tarafından kolonileştirilmişti. Bundan ayrı olarak Keltler, okült güçlerini, ten renk-

lerini, boy, endam ve ahlâkî faziletlerini Atlantisli atalarından aldıklarını kabul ederler.

Her dört yılda bir, bir tür tarla fareleriyle bazı kemirici hayvanlar, muntazam gruplar ve sürüler hâlinde İskandinavya Dağları'nı terkederler. İsveç, Norveç üzerinden hiç bir kuvvetin kendilerini durduramadığı bir hareketle giderek, deniz kıyısındaki yarlardan kendilerini denize atarlar. Laponlar'a göre, bu hayvanlar Atlantis'deki ana vatanlarına olan özlemleri nedeniyle bu ölüm göçlerini yapmaktadırlar.

rini yapmaktadırlar.

Bir kısım antropologlara göre, Atlantis diye bir kıta ve uygarlık yoktur ve kro - magnon adamı da, Orta - Doğu'da ortaya çıkmıştır. Fakat, yukarıdan beri aktarmaya çalıştığımız coğrafik bilgi, belge ve efsanelere göre, kro - magnon adamının ataları Atlantis'den gelmişlerdi.

Yararlanılan kaynak eser:

Gods And Spacemen Throughout History, W. R. Drake.

***** İSTANBUL DIŞINDAKİ OKUYUCULARIMIZA *****

Her türlü nefsi endişenin dışında, Ruhsal Âlem'in uyanıdırıcı bilgilerini sizlerle paylaşmak, Derneğimizin varlık sebebidir.

Bu noktadan hareketle, 1986 yılı içerisinde yeni bir bilgilendirme faaliyetine başladığımızı biliyorsunuz: Derneğimizde her hafta düzenlediğimiz konferanslara katılamayan okurlarımıza ses kasetleri vasıtasıyla ulaşmak...

Siz dostlarımızın, bu yeni çalışmaya katılma oranı ve ilgisi sevinç verir düzeye ulaştı. Programımız başladı ve düzenli bir şekilde ilerliyor.

Büyük ilginizden ve samimiyetinizden cesaret alarak, çalışma kapsamımızı genişletmeye karar verdik. Çeşitli nedenlerle kaset yayın faaliyetimize katılamayan okurlarımıza bir müjdemiz var: İstanbul dışında ikamet ettiğiniz için konferanslarımıza katılamıyorsanız, biz size ses kasetleri vasıtasıyla ulaşacağız ve kısa zamanda birinci aşamadaki gruplarla aynı seviyeye geleceksiniz.

El birliği, gönül birliği, fikir birliği yaparak uyanma sürecine şuurlu katkılarda bulunalım istiyoruz.

Ayrıntılı bilgi için mektuplarımızı gecikmeden bekliyoruz. Talep sizden, hizmet bizden...

Selâm ve saygılar.

Adresimiz:

RUH ve MADDE

Eğitim ve Öğretim Grubu

***** P.K.9 Beyoğlu / İSTANBUL *****

Fantom Lokomotif Kazaya Neden Oldu

Mühendis Bob Twohey ve ateşçi Gus Day, Kanada Pasifik Demiryollarına ait lokomotifini Medicine Hat (Alberta)'dan yine o civarda bulunan Dunmore İstasyonu'na götürürlerken az kalsın bir fantomla burun buruna geliyorlardı. (Haziran 1908)

Gece 11.00 sularında tek hat yolda giderlerken, karşılarında bir tren belirdi. Twohey ve Day'in sağduyuları böyle bir şeyin imkânsız olması lâzım geldiğini söylüyorlardı, ama olay da karşılarında idi. Karşıdan yaklaşan trenin farı, hemen hemen bir vagon tekerleği büyüklüğün-

deydi. "Bu, bildiğimiz far ışığından çok, lokomotif kazanının altında yanan ateş görünümündeydi ve tam yol üzerimize geliyordu." diye açıklayan Andrew Staysko, bir yıldan beri Twohey ve Day'in yanında çalışmakta idi.

Day, Twohey'e bir şey bağırdıktan sonra aşağıya atlamak istedi. Twohey, âdeta iç güdüsüyle fren koluna uzandı fakat, eli havada asılı kaldı. Yaklaşan trenin acı düdüğü kulakları çınlatıyordu. Kafa kafaya gelmeleri bir an meselesi idi.

Day olduğu yerde donmuştu. Twohey'in on-

dan pek farkı yoktu. Eli, fren koluna bir türlü uzanamıyordu. Her ikisi de soluklarını tutmuş, yanlarından geçen fantom trenin vagonlarını, gözleri fal taşı gibi açık, izliyorlardı. Stayko, "Calgary Herald"ın muhabirine, "Fantom trenin pencerelerinden içi görünüyordu. İçi aydınlıktı. İçindeki yolcular el sallayarak bizi selâmlamaya çalışıyorlardı." diyordu. Bu şekilde, fantom tren olanca gürlüğüyle doğu yönünde kayboldu.

Fantom tren yanlarından geçtikten sonra birbirlerine donuk donuk bakarak, bir şey söylemeden başlarını iki yana salladılar. Trenin bu iki sorumlusu o kadar şaşırılmışlardı ki, ne görmüş olduklarını birbirlerine soramıyorlardı bile.

Bu şekilde, daha başka bir şeyle karşılaşmadan Dunmore'a vardılar ve o geceki görevlerini tamamlamış oldular. Bir hafta kadar sonra mühendis Twohey'le ateşçi Day, Medicine Hat'ın çarşısında karşı-

laştıkları zaman, nihayet, kendilerine o gece ne olmuş olduğunu birbirlerine sorma cesaretini bulabilmişlerdi ve her ikisinin de ilk memnun oldukları şey, aynı olayı yaşamış oldukları gerçeğiydi.

Bununla birlikte Twohey, Day'e nazaran daha endişeli görünüyordu. Zira son günlerde bir falcı, kendisine bir ay içinde öleceğini söylemişti. Twohey bundan dolayı birkaç sefere katılmayacağını bildirdi. Day de bu kararı olumlu karşıladı. Birkaç sefer boyunca kayda değer bir şey olmadı. Sonra yine Dunmore'a giderlerken, hemen aynı noktada Day hayretten dona kaldığı zaman, Twohey'in yerine geçmiş olan John Nicholson feriyadı basmaktan kendini alamamıştı: "Nedir bu Allah'ın belası şey?"

Birkaç hafta önce fantom trenle karşılaştıkları aynı noktadaydılar. Düdük aynı acılıhta, yine Day'ın kulaklarını tırmalıyordu. Farlar aynı farlardı. Yine yanlarından, âdeta ikinci bir hat varmış gibi, yalayıp geçti. İçindeki yolcular, eskisi gibi yine el sallıyorlardı. Fantom tren Medicine Hat yönünde karanlıklar içinde kaybolup giderken, Day ve Nicholson do-

nakalmış, arkasından bakıyorlardı. Sonra onlar da Dunmore'a vararak, o geceki görevlerini tamamladılar.

8 Temmuz 1908 sabahı Day'in yerini ateşçi meslekdaşı Fireman Herb Thompson almıştı. Day bu değişikliğe ne kadar sevinmişti, söylemeye gerek yok. Zira fantom trenle karşılaşmaktan o kadar çekiniyordu ki, geceleri onun kâbusunu görüyordu. Dunmore yolculuğunda mühendis yine John Nicholson'du. Bu şekilde Medicine Hat'dan ayrılarak tepelere vurdular.

Ağır ağır tepeleri çıkarken, Nicholson tepede bir çiftçinin geniş kenarlı şapkasını sallayarak treni selâmladığını farkettiler. Bu yöre halkının alışılmış bir hareketiydi bu, ama Nicholson'un gördüğü çiftçinin garip bir hâli vardı. İki mil kadar gitmişlerdi ve anormal bir şey olmanmıştı. Fakat az sonra fantom trenin iki kez görüldüğü noktaya geldiklerinde, onunla yine karşılaştılar. Hem bu kez güpe gündüzdü ve tren gerçeğinden farksız, yine karşılarındaydı. Bu kez karşılarındaki gerçek bir trendi. Medicine Hat'ın 100 mil batısındaki Lethbridge'dan gelen 514 nolu yolcu treni.

Kaçınılmaz kaza oldu. Her iki lokomotifteki mühendisler, yolcu treninin ateşçisi, bir kondüktör ve yedi yolcu ölmüştü. Bizim lokomotifin ateşçisi kendisini son anda aşağı atarak, ufak tefek yaralarla olayı atlattı.

Olayın sarsıntısını atlattıktan sonra ateşçi, kendilerine tepenin üzerinde şapkasını sallamaya çalışan çiftçiyi hatırladı. Daha dikkatli düşündüğü zaman anladı ki, o adam aslında şapkasını çıkarmış kendilerini selâmlamıyor, ellerini kollarını sallayarak, biraz sonra içine düşecekleri kazayı bildirmeye çalışıyordu. Çünkü, o adam yolun her iki tarafını da görebilecek yükseklikteydi.

Demir yolu yetkilileri böyle bir kazanın nasıl yapılmış olabileceğine bir türlü akıl erdiremiyorlardı. Yolcu treni doğru zamanda yolda bulunuyordu. Ama, lokomotif nasıl olmuş da yanlış zamanda yola çıkarılmıştı?

Haberi öğrendikleri zaman, ateşçi Day ne kadar şanslı olduğunu düşünmekten ve bu acı habere kendi hesabına sevinmekten kendini alamadı. Fakat mühendis Nicholson tam tersine. O gün, o seferinde Dunmore'a (daha doğrusu (Lütfen sayfayı çeviriniz)

öte âleme) giderken, lokomotifin sorumlusuydu.

Ateşçi Day fantom treni görmüş ve hayatta kalabilmiş üç kişiden biriydi. Zira yolcu treninin mühendisi de fantom treni

görmüştü: Bob Twohey. E-
vet, Bob Twohey cesareti-
ni toplayarak korkusunu
yenmiş ve işe dönmüştü.
Fakat şanssızlığa bakın ki,
Medicine Hat'a fantom trenin güzergâhını izleyerek

gidecek olan bir trene mühendis tayin edilmişti. Bu şekilde falcının da kehaneti gerçekleşmiş oluyordu.

(FATE'den)

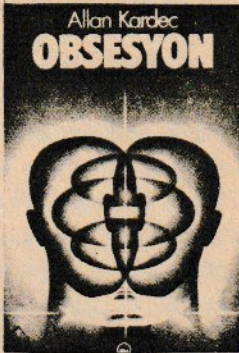
ATEŞ ÜSTÜNDE YÜRÜYENLER

Joël André

- Ateşten oluşma bir halı üzerinde sanki çimenler üzerindeymiş gibi çıplak ayakla yürüyenler.
- Ateş üstünde dans eden kadınlar.

Fiyatı: 600 TL.

RUH ve MADDE Yayınları

Bilinmeyen bir dünyada, bilinmeyen bir yıldız doğacak. Bu yıldızın ardında binlerce küçük yıldız sıralanmış. Saçak saçak etrafa dağılmış. O bilinmeyen yıldız, bilinen yıldız olacak. Ve saçaklar sizleri kavrayacak, sıkacak, çekip alacak. Her seferinde böyle binlerce yıldız gelip geçti. Ve yine her seferinde binlerce yıldızla beraber, binlerce insan da gelip geçti. Her gelip geçen insan ve yıldız, dünyanın gurup vaktini, birçok gurup vaktini teşkil ettiler.

Sonra dediler ki, "bizler onlar gibi olamazdık, çünkü onlar inanmışlardı." Ve dediler ki, "körlük sizin imanınız mı? Öyleyse neden kalbinizin körlüğünü gidermiyorsunuz?" Baktılar ki, "mühür" kendilerindeydi. Ve "körlük" mühürde yazılıydı. Aldılar, kuyuya attılar. Cehil, Ebucehil'in oğluydu. Ve ondan sonra işte, sadece iman kaldı.

Ve bir gün, sizleri kucaklayacak yıldızı gördüğünüz zaman; ne kalbinizi, ne aklınızı kullanın. Çünkü ikisi de yetersiz. Yalnız iman. O, o yıldızı ve küçükleri ve saçakları, hepsini tek kalp hâlinde attırır. Tek nabızdır o. Yıldız Kalpler, Yıldız Bedenler, Yıldız Uzuvarlar...

Onun ruhu imandır. O şahidimiz olsun ki, istenilen anda istenileni yapmakta bigûna perva etmeyiz. Yeter ki, istesinler, yeter ki o yolda olsunlar. Duada olsunlar, mahfiyette olsunlar.

Dört bir tarafı surla çevrili bir küçük küçük ağaçlık. Ümitsiz ve kaygılı değil. O surun ardındaki, içindeyken biliyor. Ve bütün şevki, cesareti ve imanı, surun üstüne kadar büyüme ve asıl Rahmet'i görmektir.

Ve bir gün gene sordular: "Tanrı'nın Asası kimde?" Cevap verdi: "Sende..." Nasıl olur?... Gene cevap verdi: "Sende"

SADIKLAR PLANI

(12.08.1962 Celse 13)

ÖĞRETMEN

Sınıfta öğrenciler kitaplarına eğilmiş çalışırken, öğretmen onları seyrediyordu. Körpecik ve tertemiz yüzlerine, ışık saçan başlarına bakarak şöyle düşünüyordu:

" Çocuklar, siz benim mini mini yavrularım, her yıl değişen ailemsiniz. Bu gün yanşımdasınız. Yıl sonunda ise, oraya buraya dağılacaksınız. Ama yakında da olsanız, uzakta da olsanız kalbim hep sizinle beraber olacak.

Bana emanet edilmiş olan sizleri ne kadar sevdiğimi bilemezsiniz. Bazen size sert sert baktığım oluyor. Ara sıra sizi azarlamak için sesimi yükseltiyor, bazen de sizi cezalandırmaya mecbur oluyorum. Ama kalbimin yalnız sizin için çarptığını bilemezsiniz.

Öğretmeniniz bunca yıl kim için okullarda dirsek çürüttü? Kim için bir sürü kitap okudu, bir sürü güzel şeyler öğrendi ve bu gün de kim için didinip duruyor? Sizin için değil mi?

Çocuklarım, öğretmeninizin şu sözleri söyleyebilmesi için, sizi canından çok sevmesi gerekmez mi?:

Ömrümü, size güzel şeyler öğretmekle geçirmek istiyorum. Bildiklerimi kolayca öğretebilmek için, bazen sizlerle çocuk olacağım. Tembellikleriniz, afacanlıklarınız ve hatta nankörlükleriniz bile beni yolumdan alıkoyamayacak.

Evet yavrularım, sizi çok seviyorum. Ailenizin neşesi, vatanın ve insanlığın ümidi olan sizleri canımdan çok seviyorum.

Alçak gönüllü yaşadım, alçak gönüllü öleceğim. Eğer zihinlerinizde iyi, doğru, güzel fikirler uyandırabilirsem, bu benim için, ödüllerin en güzeli, şereflerin en büyüğü olacak. Ben bu dünyadan göçüp gidince sizler kocaman adamlar olacaksınız. Belki çocukluğunuzu renklendiren öğretmeninizi unutacaksınız. Siz onu düşünmeseniz bile, kafanızda onun öğrettiklerinden bir şeyler kalacak. Okuduğunuz zaman, size bu gün okumayı öğreten öğretmeniniz yine yanınızda olacak. Yazdığınız zaman, size kalemin nasıl tutulacağını ilk defa gösteren öğretmeniniz yine elinizden tutacak. Mutluluğu sizin çalışmanızda bulan, vatanınızı ve ona karşı olan görevlerinizi düşündüğünüz zaman, bu kutsal düşüncelerin arasından yine öğretmeniniz belirleyecek. Hayır, ben tamamen ölmeyeceğim. Çünkü sizin kalplerinizde yaşayacağım.

Çocuklarım, öğretmeniniz sizi şimdi nasıl seviyor, her zaman da öyle sevecek. Buna karşılık sizden ne bekliyor biliyor musunuz? Sadece sizlerini can kulağıyla dinlemenizi, derslerine saygı göstermenizi ve size öğrettiği güzel şeyleri yaşamınızda uygulamaya koymanızı."

BİR İŞİ TAM YAPMALI

Bir gün, demircinin biri eline bir demir çubuk almış, örsün üzerinde dövüp duruyordu. Sağlam olsun diye nasıl uğraştığını görmeliydiniz. İştahla, neşeyle yapıyordu işini. Hazırladığı demir parçasını kullanacak olan insan kardeşlerini düşünüyor ve daha büyük bir şevkle çalışıyordu.

Çekici, gürlüyle inip inip kalkıyor ve kıpkırmızı olmuş demir çubuktan etrafa binlerce kıvılcım saçılıyordu. Fakat, insan kardeşleri için çalışan demircinin altın kalbinden ise, çok daha fazla, binlerce değil, yüz binlerce sevgi kıvılcımı fıskırıyordu.

Demir çubuk çekicinin altında uzuyor ve istenen şekli alıyordu: Az sonra demirci artık işini bitirmişti ve bu uzun çalışmadan sonra bir şarkı mırıldanarak evine dönebilecekti.

Fakat birden durdu, demir çubuğu eline aldı, evire çevire inceledi. Tam ortasında çatlaklık vardı. Bu, o kadar küçük bir çatlaktı ki, dikkatle bakan bir insan bile farketmeyebilirdi. Bu kadarcık kusurun da ne zararı olabilirdi sanki. Ama adamcağız evine gitmekten vazgeçti ve kendi kendine şöyle dedi:

– Kötü ve eksik yapılmış bir iş, en azından bir insanın hayatına mal olabilir.

Alnındaki ter damlalarını sildikten sonra demir çubuğu tekrar eline aldı, kırmızı ateşin içine daldırdı ve çalışmaya koyuldu. Çekici yeniden indi kalktı, indi kalktı. Sonunda demir çubuk da sapasağlam oldu.

Ertesi gün, birisi bu çubuğu satın aldı ve bir mühendise teslim etti. Çubuk daha sonra da bir köprünün yapımında kullanıldı.

Bir müddet sonra, köprü bir askerî birliğin sert adımları ve ağır araçlarının ağırlığı altında titriyordu.

– Bakın, askerlerin ve koca topların ağırlığı köprünün demir kirişlerini nasıl esnetti! Fakat korkmayın, köprünün tam ortasında bir tanesi var ki, diğer kirişleri sınıksız tutuyor. Oh! Çok şükür! Ya o kirişte o çatlaklık kalmış olsaydı, şüphesiz kırılacaktı ve her şey de kendisiyle birlikte mahvolup gidecekti...Ellerinde silâhları, gözlerini kırpmadan sizin için sınır boylarında nöbet tutan o yiğit erlerin hepsi sulara gömülecekti... Ama hayır! O kiriş sapasağlamdır. Bir gün siz de o köprüden geçerseniz, hiç korkmayın. Çünkü ortasındaki o demir kiriş, demircinin temiz kalbi kadar sağlamdır!

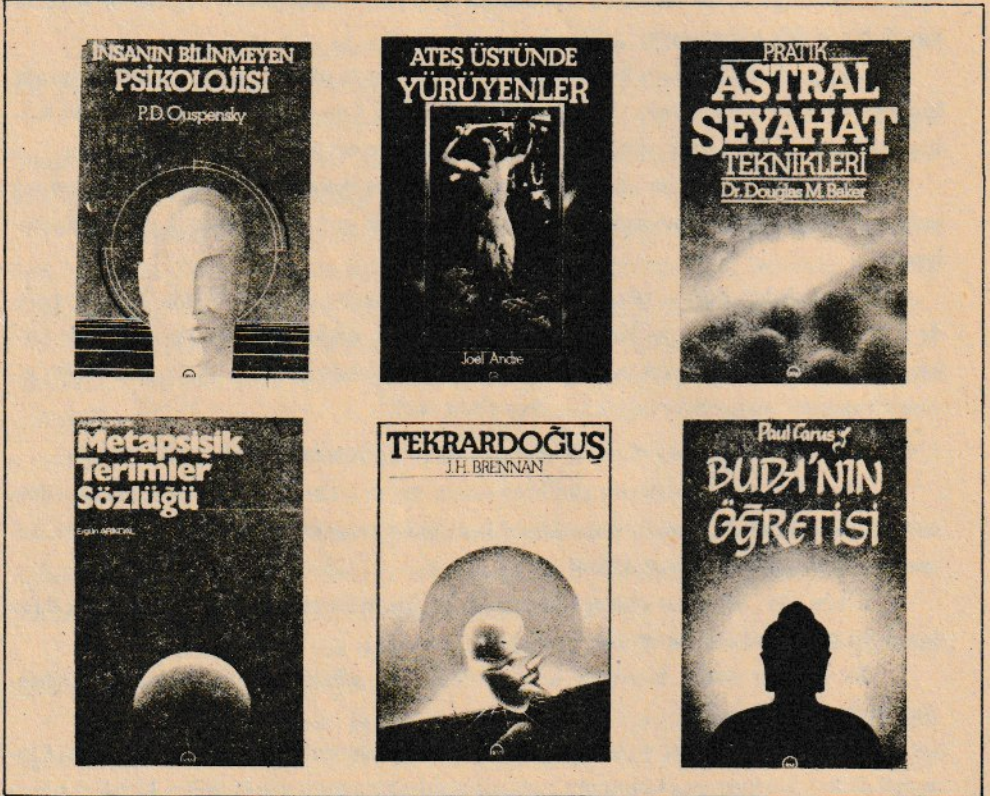
Kalender demirci, sağlam inancı sayesinde altı yüz insanın hayatını kurtardığını hiç bir zaman bilemedi. Ama bilseydi de, ne fark ederdi ki? O, sadece üzerine düşen insanlık görevini yerine getirmişti ve bu da ona yetiyordu.

Biz de bu demirci gibi, yaptığımız işin sonuçlarını düşünmeliyiz. Çoğu zaman bilmeden, nice insan kardeşimizin hayatlarını ellerimizde tutuyoruz! Bir dikkatsizlik, bir ihmal bazen bir cinayet yerine geçebilir.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Şu hâlde, yaptığımız her işten sonra şunu aklımızdan geçirelim:

— Bu işin sayısız sonuçlarını şimdiden göremem. Ama elimden gelen her şeyi yapmalıyım. Bu işe bütün dikkatimi, daha doğrusu benliğimi vermeliyim. Dürüstlüğüm, iyiliğim, şerefim eserimden okunmalı!

DUYURU

SALI KONFERANSLARI: 1924 Konferansı

Derneğimizin geleneksel *Salı Konferansları* 37 yıldan beri süregelmektedir. Dernek binamızda, saat 19.30 - 20.30 arasında; İnsan, Ruh, Yaşam, Ölüm, Ölüm Ötesi, Ruhsal İdare Mekanizması, Mutlak gibi konuların işlendiği konferanslarımıza giriş ücretsiz ve serbesttir. Geç kalınmaması rica olunur.

Adres: Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmaşı No:4 D:8 Beyoğlu/İST.

RUH ve MADDE DERGİSİ – YAYINLARI

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'nin Yayınları
Sizleri Tatmin Edebilecek Nitelikte ve Düzeydedir.

Kader - Karma ve Tekrardoğuş: E. Konyalıoğlu - C. Aksoylu	1250 TL.
Altıncı Duyunuzu Geliştiriniz: Dr. Milan Ryzl	1250 TL.
Astral Seyahat : Dr.D.M.Baker	900 TL.
Ateş Üstünde Yürüyenler : Joel Andre	600 TL.
Buda'nın Öğretisi: Paul Carus	1850 TL.
Bilinmeyen Aşk : R. Emmanuel	700 TL.
Büyük Piramidin Sırrı : G. Barbarin	850 TL.
Geçmişî Yeniden Yaşadılar : H. Wambach	1300 TL.
İçimizdeki Gizli Güçler : M. Tecelli	1000 TL.
İpnozun Gerçek Yüzü : E. Arıkdal	850 TL.
İnsanın Bilinmeyen Psikolojisi : P. D. Ouspensky	900 TL.
Hinduizm : S. Nikhilinanda	1000 TL.
Kader Bilmecesi : A. Pouchard	1250 TL.
Mavi Ülke : V. T. Stead	700 TL.
Metapsişik Terimler Sözlüğü : E. Arıkdal	1300 TL.
Obsesyon : A. Kardec	1500 TL.
Olağanüstü Parapsişik Araştırmalar : Ostrander - Schroeder	1150 TL.
Otuz Derste Ruhsal Güçleri Geliştirme : L. Rampa	1000 TL.
Radyestezi : M. Sancar	850 TL.
Ruhçuluk Nedir : M. Ali Usta	1000 TL.
Ruhsal Âlemin Sonsuz İmkânları : A. Pauchard	800 TL.
Ruhçuluğa Göre Kur'an Öğretisi : S. Çaycı	1200 TL.
Ruh Fotoğrafçılığı :	500 TL.
Ruhsal Tebliğlerin Özellikleri : A. Kardec	500 TL.
Sovyet Rusya Ruhunu Arıyor : Ostrander - Schroeder	1000 TL.
Şuuraltı Gücünü Geliştirme Tekniğı : F. W. Doucet	850 TL.
Şuuraltı Varlığı : G. Geley	1150 TL.
Tekâmülcü Ruhçuluk : G. Geley	850 TL.
Tekrardoğuş : J.H.Brennan	900 TL.
Yüce Aklın Erdemi : Lao Tzu	500 TL.
Ruh ve Madde Dergisi : (Her ay yayınlanır)	500 TL.
Ruh ve Madde Dergisi : (Yurt içi abone: Yıllık)	6000 TL.
Ruh ve Madde Dergisi : (Yurt dışı abone: Yıllık)	12.000 TL.
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri : 18, 19, 20, 21, 22	1000 TL.
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri : 23, 24, 25, 26.	3000 TL.
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri : 27	5000 TL.
Plânet Ciltleri : 1, 2.	1500 TL.
Plânet Ciltleri : (İkisi birarada)	2500 TL.
Telepati Kartları : (Beş ayrı şekil ve renkte).	400 TL.

Sipariş tutarının üzerine %20 PTT ücretini eklemeyi unutmayınız. Havale kâğıdı veya posta çekinin arkasına istediklerinizin adını mutlaka yazınız. Havale bedeli ödemeniz için posta çekimizi kullanabilirsiniz. Posta Çekî No: 168305. Bütün yayınlarımız peşin ödemelidir.

RUH ve MADDE YAYINLARI
80072 P. K. 9
Beyoğlu - İSTANBUL

Engellenemeyen Görüntü

* Dorothy M.Bish *

Hayatım pek çok psikik tecrübelere sahne olmuştur.

Bu tecrübeler genellikle tehlike ihbarlarına dayalı ön sezilerdir. Neden ve nereden kaynaklandığını bilmiyorum fakat, tüm bunlar için Allah'a dua ediyorum.

Sözünü ettiğim bu ihbarlara gereken önemi verdiğimden, birçok kez hayatım kurtuldu. Ne ben, ne de kocam istem dışı gelen bu güçler hakkında hiç bir şey bilmiyoruz. Seyahat ederken kocama, "yavaş git" ya da "caddeye dikkat et" dedğim zaman ikazlarıma muhakkak riayet eder. Pek çok kez tekrar eden bu gibi ikazların, gerçek bir tehlike uyararı olduklarını bilir.

Bu tecrübeleri az çok birbirinden farklıdır fakat, bu seferki çok daha berrak canlı ve detaylı olanlarından bir tanesiydi.

1975 Mart'ında kocam Elmer ve ben tatile çıkmış, bütün gün boyunca Florida'dan Tennessee'ye araba sürmüştük, Pennsyl-

vania'daki evimize dönmenden önce, bir hafta tatil yapmayı plânlıyorduk. O gece Dayton Tenn'e yarmaya gittiğim zaman yorgunluktan göz kapaklarım kapanmak üzereydi. Sırt üstü uzandım, o anda arabamızın arayolda hareket hâlinde olduğunu gördüm. Uyumuyordum. Birkaç saniye sonra gözlerim kapandı. Arabaya vuran bir şeyin etkisini duydum. Daha sonra direksiyon kırığımızı hissettiğim anda arabamın altında, bir hayvana ait olabileceğini tahmin ettiğim, ezilme sesine benzer sesler duydum. Bu bir insan da olabilirdi fakat, ne olduğunu görmedim. İç güdüsel olarak bu olayın eve dönerken meydana geleceğini derhal anladım.

Bir hafta, gezmek ve dinlenmek için Tennessee'de kaldık. Bu süre içinde rahat ve huzurluydum fakat, eve dönmek üzere hazırlık yaptığımız sırada içimi bir huzursuzluk kapladı. Görmüş olduğum vizyonu Elmer'e anlatmak istedim fakat, daha sonra

vazgeçtim. Yağmur yağıyordu ve sis vardı. Anlaşılan uzun bir yolculuğun, yorucu ve sıkıntılı sınavlarından birisini verecektik. Buna mukabil gözlerimi caddeden ayırmayacağıma dair kendime söz verdim. Böylece olabilecek kazayı engelleyebilirdim. Şimdiye kadar böyle bir olayla karşılaşmadım fakat, Kentucky ve Tennessee'de kaya yuvarlanmaları olağan bir hadiseydi. Yağan bu yağmurda kayaların ana yola yuvarlanmalarına sebep olabilir diye düşündüm. Kaza ile ilgisi olabilir miydi? Bilmiyorum.

Ana yolda 100 mil kadar gitmiştik ve ben inatla nöbetimi devam ettiriyordum. En sonunda Pennsylvania'ya yaklaştık. Hemen hemen eve gelmiş sayılmamın verdiği rahatlık içinde, ağırlaşmış olan yorgun gözlerimi kapayarak arkama yaslandım. Birkaç sa-

niye sonra arabanın bir şeye çarptığını, direksiyon kıldığımızı fakat, buna rağmen ne olduğunu anlayamadığım bir şeyin üzerinden geçtiğimizi duydum. Arabanın altından kulağıma sesler geliyordu. Bütün ayrıntısıyla, hafta başında gördüğüm vizyondaki ses,

hareket ve gelişmelerin aynıysa olagelmekte idi.

Kocam, büyük bir Senbernar köpeğinin ok gibi önüne fırladığını fakat, ezmemek için hiç bir şey yapamadığını söyledi. Köpek öldü. Araba biraz hasar görmüştü fakat, ben ve kocam sadece ıslak ve yorgunduk.

Bu olaylar nasıl oluyorlardı bilmiyorum, ama olup durduklarını biliyordum.

Umut ediyorum ki, bir gün, bu gibi olaylarla ilgili bir anlayışa kavuşacağım.

(FATE'den
M. ÖNCÜ Çevirdi)

Gelecekte Küçük Bir Kesit

* Phyllis Anne Hudry *

Dedem Gustave Setterlun, İsviçre'nin Karlstad Kasabası'na yakın küçük bir yerde ince marangozluk yapıyordu. O günlerde cenaze törenleri salonda yapılmazdı. Bir ölüm vakasında hemen bir marangoz çağırılır ve mümkün olduğu kadar çabuk, bir tabut yaptırılırdı. Dedem, her zaman talepleri karşılayabilecek durumdaydı.

Dedem Gustave'in sevgili eşi büyükannem Mia, sık sık çevredeki ölüm vakalarını önceden haber alırdı. Birisinin tabuta ihtiyacı olduğu zaman, bunu kemiklerinin içinde hissettiğini söyler ve ihtiyaç sahibi kişinin aynı gün veya ertesi gün, ya da en geç iki gün içinde geleceğinden, genellikle emin olurdu.

1840 ilkbaharında kilise üyesi olacak olanlar i-

çin merasim yapılıyordu. Tören grubu elemanları, geçiş sınavını verdikleri takdirde, Lutherçiler kilisesine üye olma hakkını elde ediyorlardı. Bu onların ve aileleri için tüm yaşamlarındaki en önemli olaylardan bir tanesiydi.

Pazar günü sınav sırasında büyükannem Mia, ailesine, o günün erken saatlerinde bir tabut sipariş edileceğini hissettiğini söyledi. Buna herkes şaşırды. Çünkü civarda hasta hiç kimse yoktu. Sınav süresince tören grubunda olanların aileleri ve arkadaşları kilisenin içinde toplanmışlardı. Genç Adolph, dinsel örgütün kendisine güvensizliği nedeniyle başarılı olamamış, sınavı verememişti. Bu, kendisi ve ailesi için korkunç bir şeydi. Çevresindeki herkesin gözünden düşmüş, bütün gün köylü-

ler ondan başka bir şey konuşmamışlardı.

Akşamın erken saatlerinde, Adolph'un babası dedemi ziyaret etti. Ziyaretinin sebebi, içine oğlunu koyup gömebileceği bir tabut sipariş etmekte. Adolph başarısızlığı yüzünden büyük bir utanç duymuştu. Arkadaşlarının, akrabalarının ve sınıf arkadaşlarının yüzlerine bakamayacak hâle gelmişti. Genç adam, şehrin içinden geçen nehre doğru ağır ağır yürümüş, kenarda bir an durmuş ve kendini sulara bırakivermişti.

Büyükannem Mia, bu kez çok üzgündü, çünkü kimin tabutunun inşa edildiğini bilmiyordu. "Eğer bilebilseydim, bir yolunu bulup bu trajik ölümü engelleyebilirdim belki", diye kendi kendini yemişti.

(FATE'den
M. ÖNCÜ Çevirdi)

SPİRİTÜEL YORUM

Mehmet Sancar

HAYVANLARDA OTOMATİZMA ve GRUP RUHU

ARAÇ KULLANAN HAYVANLAR

Bu yılın Haziran sayısında, Bilim ve Teknik Dergisi'ndeki bir tercüme makalenin başlığı böyleydi. Ve bunun için de şu üç koşulu esas almıştı:

Araç işlevi gören nesne:

1. Hayvanın tırnakları gibi bir organı olmamalıdır.
2. Örneğin bir meyvayı koparmak için ağaca tırmanmak araç kullanma değildir.
3. Araç kullanan hayvan, aracını tam anlamıyla kullanarak

işe yarar bir nesne elde edebilmelidir.

Evet; bu üç e-sastan hareketle bazı örnekler sıralamış:

Ağaçkakan is-pinozu, gagasıyla kavradığı ince bir dalın yar-dımıyla, ağaçlarda yaşayan böcekleri, yuvalarından çekip çıkartabiliyor...

Omurgasız olduğu hâlde, Aphaenogaster türü karıncalar, nemli bir besin maddesi buldukları zaman, üzerini yaprak parçacıkla-

rı yahut toprak ile örtüyorlar. Daha sonraları, bu nemli ve yapışkan yiyecekler, ya onu bulanlar veya yaşlılar tarafından yuvaya taşınıyor...

Butün örümceklerin ağı sabittir, dolayısıyla araç değildir. Ama Dinopis örümceği, ördüğü minik ağını bacaklarının arasında saklıyor ve yanından geçen karıncaların üzerlerine fırlatıyor...

Hayvanlar, bir nesneyi bir başka nesne yerine kullanırken; örneğin maymunlar, ince bir çubuğu, diş fırçası gibi; karıncalar da bir

ağaç yaprağını sünger gibi kullanıyorlar... Araç kullanma davranışının gelişmiş örneğini, bir böcek türü olan Vespalar'da (Ammophilalar'da)

"Otomatizmaya tâbi oluş, hayvanları da birer grup ruhu yönetimine sokmuştur. İç güdüsel davranışlarının kaynağı grup ruhudur. Onları otomatizmaya tâbi kılan grup ruhudur."

görüyoruz: Yuvasını, toprağa bir delik açarak yapıyor. Yiyeceğini yuvaya yerleştirdikten sonra, yuvasının ağızını, bacaklarıyla küredığı kumla kapatıyor. Sonra ağızıyla tuttuğu bir taş parçasını, yuvasının ağzına yığıldığı toprak ve taş parçacıklarını sıkıştırmak için

çekiç gibi kullanıyor...

Yine Vespalar'ın alt familyasına bağlı bazı türleri, yuvalarının girişine yığdıkları bu malzemeleri, kafalarıyla hafifçe sıkıştırıyorlar...

Yırtıcı Redoviid (Salyarata varilgata) böceğinin, ağaçlarda yaşayan bir tür termit ile beslenebilmesi için, avını yakalamadan önce, termit yuvasındaki yiyeceklerin arasına sakladığı görülüyor. Bu saklanma, onu, yırtıcı termitlerden korumuş oluyor. Termit yuvasında saklandığı için kokusu anlaşılıyor. Bu nedenle kör termitler onu farketmiyorlar. Böcek, önce yuvanın girişlerinden birini saptıyor. Sonra içerisine sarkıp bir kurban yakalayarak çekiliyor. Kurbanın kanını emdikten sonra, onu geri götürüp girişten içeriye sarkıtıyor. Kendi ölülerini de yiyen termitler, bu cesedi almak için buraya geliyorlar. Bu sırada böcek geri çekilerek gizleniyor. Araç görevi yaptırılan ölü termiti bırakırken, onu almaya gelen termiti yakalıyor...

Dişi şempanzeler de, yukarıda sözü edilen böcek gibi avlanıyorlar: Kırdıkları esnek ağaç dalını, termit yuvasının içine dürtüyorlar. Yuvasını savunan termitler, saldırgan çubuğu yakaladıklarında dışarı çekilip yutuluyorlar... Anneleri avlanırken, yavru şempanzeler de annelerini seyrediyorlar... Beş yaşında usta avcı oluncaya kadar da bu seyir devam ediyor...

Yeşil tüylü balıkçıl kuşları, balıkların ilgilerini çekmek için, ne bulurlarsa suya atıyorlar. Genç kuşlar, genellikle ince dallar ve yapraklar atıyorlar. Fakat, sinek attıklarında ki kadar başarılı olamıyorlar...

GRUP RUHU

Biliyoruz ki, bitkilerde olduğu gibi, hayvanlarda da bireysellik henüz gelişmemiştir. Otomatizmaya tâbi oluş, hayvanları da birer grup ruhu yönetimine sokmuştur. İç güdüsel davranışlarının kaynağı grup ruhudur. Onları otomatizmaya tâbi kılan grup ruhudur. Hayranlık ve hayret uyandıran, bazı örneklerini sunmaya çalıştığımız, zeki davranışlarının âmili de grup ruhudur...

Sözünü ettiğimiz makalenin yazarı, zaman zaman şöyle diyor:

"Araç yapmak ve kullanmak beceri ister..."

Vespa türlerinde görüldüğü gibi, "Böylesine karmaşık bir davranış biçimi acaba nasıl gelişti?..."

"...Öyle ise, araç kullanma cazibesi nereden kaynaklanıyor?..."

"...Sonuçlarını aklından geçiren zeki bir insanın hayalini görür gibiyiz!..."

"Can hâli" içerisinde bulunan canlı, bu canlılığı, diyelim ki, yer yüzünde geçerli bir canlılık sisteminin yönelttiği tesirlerden alıyor. Yani bu sistem, enkarne olma ihtiyacında bulunan grup ruhu için, bir grup hayvan türünü canlı kılıyor... Ve bu türü yönetme görevini üslenen bireysel ruh da bu gruba enkarne olmak suretiyle bu gruba hâkim olarak canlı kalmalarını mümkün kılıyor. Grup elemanı çok... Grup ruhunun, yönetim için yaydığı tesirlerin, dolayısıyla yönleri de çok... Bu tesirlerden birini kestiği an, grup içindeki o canlı, derhal bitkisel hayata girip, bir süre sonra da dağılıverir. Yani ölür...

Bir laboratuvar faresinin bile, bir lâbirentin değişik yerlerini öğrenebilmesi, zeki yaratık olan insanın eseridir. Tıpkı bunun gi-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

bi, grup ruhu da aynı denemeleri yapıyor...
Ve hayretlerimizi mucip olan olayları, geliş-
mekte olduklarını İZLEDİĞİ HAYVAN-
LARDA tekrar tekrar deniyor, denetiyor...
Bütün hikâye bu...

Her grup ruhu, yönetimine aldığı bitki
veya hayvanları, türlü biçimlerde deneylere

tâbi tutup gelişmelerini amaçlar ve bu amaç-
lamadaki başarıları, grup ruhlarının tez ver-
me (tez yapma) görevleridir. Bu maksatla,
uygun görülen gruplara enkarne edilirler...
Yani, yine amaç, bireysel ruhun tekâmülü-
dür... Ve dolayısıyla yönettiklerinin de, grup
hâlinde tekâmüllerine hizmet esastır...

SAYIN OKURLARIMIZIN DİKKATİNE

Aylık dergimiz RUH VE MADDE'nin 18, 19, 20, 21nci cilt-
lerinin 1000 TL'dan satışları devam etmektedir. Kıymetini
kaybetmeyen bu ciltlerden, dostlarınıza armağan verebilirsiniz.

Ruh ve Madde Yayınları

TEKRARDOĞUŞ

J. H. Brennan

GEÇMİŞ YAŞAMLARA BEŞ ANAHTAR.

GEÇMİŞ YAŞAMLARINI HATIRLAMAK İÇİN
GÜVENİLİR VE ETKİN TEKNİKLER.

RUH ve MADDE YAYINLARI Fiyatı: 900 TL.

RASTLANTININ ÖTESİ

Robert LİNSEN'den

Türkçeleştiren: Ergün ARIKDAL

Sonsuz büyüklüğün idrak dışı geniş bölgelerini inceleyen, sonsuz küçüklüğün ve psişizmin ulaşılmaması zor derinliklerini araştıran fizik ve parapsikoloji bilimlerindeki pek önemli gelişmeler, dinlerin, ilâhiyatçıların, maddeci ya da ruhçu filozofların bildirdikleri bütün değerleri tekrar gözden geçirmeye bizi zorlamaktadır.

Madde, ruh ya da psişe kelimesi artık, yirminci yüzyılın başında onlara verilen anlama hiç de sahip değiller.

Fizikçiler, dış dünyanın katı ve maddesel görünüşünün, aldatıcı olmasa bile dayanaksızlığını biliyorlar.

Maddenin öz - cevheri duyumsal algılarımız ile sınırlı gözlemimizden doğan ölçülerimizin alışılmış imajlarına tamamen yabancı, maddesel olmayan bir tabiatı açıklamaktadır.

Werner Heisenberg bunu şöyle ifade ediyor: "Elemanter taneciklerin bir hayalini oluşturmak ve onları görümsel olarak düşünmek teşebbüsü bu tanecikleri tamamiyle bozmaya yeterlidir."

Nükleer fizikteki en heyecan verici örnek, maddeyi oluşturan taneciklerden biri olan nötrino vasıtasıyla elde edildi.

Amerikan bilginlerinin en ünlülerinden

biri olan Dr. Henry Margenau (Yale Üniversitesi'nden) yukarıda yorumladığımız anlam ve yönde bir açıklama yaptı:

"Kuantal mekaniğin 'psi' fizik alanlarının etkileşimi bütünüyle maddesel değildir, bununla beraber onlar şimdiki kuantal mekaniğin en önemli ve en esaslı denklemleriyle tasvir ediliyorlar."

Parapsikolojideki en yeni deneyler ABD, İngiltere, Fransa: SSCB'de matematikçi, biyolog, nörofizyolojist gibi, çoğu bilimler akademisine mensup birçok bilim adamı tarafından gerçekleştirildi. Bu deneyler, insan varlığının zihinsel ve ruhsal faaliyeti içinde, maddesel ve maddesel olmayan bir kısmını tamamen gözler önüne serdiler.

Fizik bilimi, ne kadar maddeyi madde olmaktan çıkarmaya doğru gidiyorsa, SSCB'deki parapsikolojik araştırmalar da bazı ruhsal görüntüleri o kadar maddeleştirmeye götürüyor.

Maddecilik ile tamamiyle gerçekliğini kaybeden geleneksel spiritüalizmin yakınsama noktası, fizikçilerin her gün mevcudiyetini daha fazla gördükleri temel bir realite seviyesine yerleşme eğilimindedir. Bu realite ister "kendi eksenini etrafında dönen (spinoriyel) birleşik alan" olsun (ABD), ister "birleşik (Lütfen sayfayı çeviriniz)

yaradılış alanı" ya da "doğrusal olmayan, kendi eksenini etrafında dönen ilkel madde okyanusu" olsun (SSCB - Fransa) fizikçiler şunları kabul etmektedirler:

1 - Birleşik alan tam bir bütünlüktür.
2 - Birleşik alan geçici değildir ve şartlanmamıştır; zaman ve uzay dışında.(Costa de Beauregard)

3 - Birleşik alan nedensel olmayandır ve doğmamıştır. (Kammener - Autriche, Keller - SSCB)

4 - Kütlede muaftır. (W. Heisenberg - Alman), (İvanenko, SSCB), (H. Margenau, Feynmann, Gell Mann, ABD)

5 - Her sabit (dural) önerme, bu seviyede bertaraf edilmelidir.(Blokhintsev - SSCB)

6 - Kendinden olmalıdır ve kendi kendine faaldır.(İvanenko - Kelen - SSCB) ve (J. Wheeler - ABD)

7 - Her yerde mevcut, her yere nüfuz edicidir.(J. Wheeler, C. Burt, J. Eccles, ABD, R. Tournaire - Fransa)

Fizikçilerin yaklaştığı temel realitenin zayıf yanı, bize, bütünlük, karşılıklı bağımsızlık, her yerde mevcut olma, yaratıcılık, özgürlük, şaşırtıcı madde dışılığı niteliklerini açığa vuruyor.

Kuantalar fiziğinin "psi" fonksiyonu ile parapsikolojinin "psi" olayları arasındaki bağ, dünyamızın en ünlü bilginlerinin çalışmalarına konu oldu.(Dr. Y. Eccles, Nobel Fizyoloji Ödülü; Adrian Dobbes, R. Tary, H. Puthoff Amerikan fizikçileri, özellikle)

Kendini son derece ruhsal göstermeye eğilimli olan maddenin özündeki sonsuz gizli güçlüğü bilmemektedir. Filozof ve ilâhiyatçıların başka yerde -diğer farklı bir realitede, ya da "en yüce kişilik"de- aradıkları şey, eşyanın ve varlıkların tam içindedir, bü-

tün basitliği ve yakınlığıyla oradadır.

Ne bir "dışsal Tanrı"ya, ne bir "Yaratıcı"ya, ne "proje", ya da "plânlar"a ve ne de "arzu" ya başvurmaya hiç gerek yoktur. Burada söz konusu olan, zaman, menfaat, hesap, gereklilik gibi şartlandırılmalarının içler acısı seviyesine inen ilâhîliğin apaçık insan biçimciliğidir.

Louis Rougier'in, bu tanrısız Fransız bilgininin, şu çok güzel ifadesine bakınız:

"Çağdaş tanrısızlığın derin sebebi şuna bağlıdır: Hayat şartları iyileştiği ölçüde korkunun yerini güven, bilgisizliğin yerini ışık aldıkça, bilgiler arttığı ölçüde ve eleştireci zihin yayıldıkça, insan vicdanına daha fazla gerek duyuldukça, ilâhiyatçıların saygıyla bize önerdikleri Tanrı'yı reddediyoruz, gene aynı fikirden dolayı, eğer mevcutsa Tanrı var olmalıdır."

Fizik ve nörofizyoloji kadar parapsikolojide meydana gelen en yeni gelişmeler, alışılmış tanrıçılık ve tanrısızlık kavramları dışında kurulan en yüce ve ilâhî bir realitenin, kendiliğinden mevcut ve müteal bir terkibine doğru bizi yöneltmek eğilimindedir.

Fakat en ilgi çekici olanı, en yeni beşerî bilim keşiflerinin, sınırları ilk bakışta açıkça belli olmayan bir çıkmaz içinde kurulmuş olduğudur. En yeni olarak, saf bilimlerin en yüksek noktasında bulunan ünlü bilim adamlarının, böylesi sınırların varlığını açıkça söylemeleridir.

W. Heisenberg, çağdaş fiziğin en büyüklerinden biri olan bu bilim adamı şöyle söylüyor: "Elementer parçacıkların objektif gerçekliğine ait kavram, tanecığın davranışını hiç de temsil etmeyen, ama sahip olduğumuz bilgiyi temsil eden matematik bir bilgi berraklığı içinde garip bir şekilde erimiştir."

Burada ne yeni bir öğreti, ne de felsefi bir sistem söz konusudur. Söz konusu olan maddelikten çıkmış bir maddenin tabiatı ile bu maddelikten çıkmış maddenin yakınında, kendini giderek gösteren psişik ve ruhsal enerjilere ilişkin yeni kavramlar arasında bir

sentez denemesidir. Burada olanlar bir bütünü ayrı iki görünüşüdür, elbette ki.

BİR olanın süreçleri "rastlantı ve karşı - rastlantı" kategorilerimizin çok ötesindedir.

"Yolunda yürüyen bir yolcunun yalnız ufku görmesi yeterli değildir. Kesinlikle ufkun ötesini de görmesi ve bilmesi gerekir."

Mustafa Kemal Atatürk

*"Ben bir işte nasıl başarılı olacağımı düşünmem. O işe ne-
ler engel olur diye düşünürüm. Engelleri kaldırdım mı, iş kendi
kendine yürür."*

Mustafa Kemal Atatürk

ALTINCI DUYUNUZU GELİŞTİRİNİZ

Prof. Dr. Milan Ryzl

DUYULAR DIŞI İDRAK'IN GERÇEKLİĞİNİ
KENDİNİZ DENEYEREK KANITLAYINIZ.

Ruh ve Madde Yayınları. Fiyatı: 1250 TL.

GAİPTEN SESLER...

Nadia RADOWİTZ'den

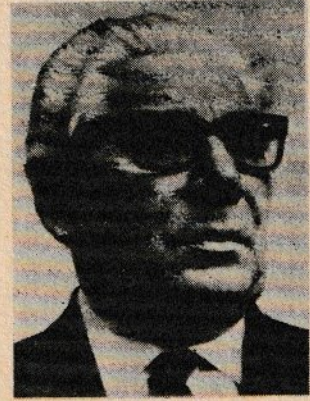
Çeviren: Sibel TÜRKER

65 yaşındaki İngiliz Leslie FLİNT'in yönettiği seanslara katılanlar, loş odada medyumun hemen yakınlarından vasıtasız duyulabilen ve bir zamanlar kendilerine çok yakın oldukları annelerinin, babalarının ya da çocuklarının, çok iyi tanıdıkları sesleri duyulduğunda müteessir anlar yaşıyorlar. Şüphesiz bu "direkt sesler" spiritizmin en tesirli gösterileri arasında yer alıyor. Leslie FLİNT, günümüzde Avrupa'nın tanınmış tek doğrudan ses medyum; bu seslerin gerçekliğini büyük bir titizlikle uygulanan test oturumlarında kanıtladı.

"Doğrudan ses" diye adlandırılan fenomenler, en az gözlemlenebilen medyumluk fenomenlerindedir. İngiliz Leslie Flint, günümüzün Avrupası'nda tek "doğrudan ses" verebilen medyum durumunda. Her halükârda böyle ilâhî vergiye sahip başka herhangi bir şimdilik mevcut değil.

Dünyanın tüm parapsikoloji çevrelerinde adını duyuran 40 yıllık yorucu çalışmalarından sonra, bu gün seanslarını haftada en fazla iki tane olmak üzere düzenleyen 65 yaşındaki Leslie Flint, Londra'daki

dairesinde oldukça yalnız bir yaşam sürüyor. Bunda şöyle açıklıyor: "Varlıklar tarafından kullanılacak "ses âletinin" oluşumunda gerekli *ektoplâzmanın* medyumdan alınmasıyla, her oturum, aynı cisimlendirme olayında olduğu gibi, muazzam enerji kaybına sebep olmaktadır. "Doğrudan ses" ve cisimlendirme olayları nadiren birlikte meydana geldikleri hâlde, bunların fenomenleri çok yakın akrabalar sayılırlar. "Doğrudan ses" in nasıl oluştuğunu açıklamak mümkün değildir. Ektoplâzmadan meydana gel-

Genellikle İngiliz medyumlara bilimsel deneylerde uygulanan yöntem, "Direkt Ses" medyumu Leslie Flint'e de tatbik edilmiştir: Medyumun ağzı, geniş bir plâstik bantla kapatılmış ve boğazına en küçük titreşimi hisseden, hoparlöre bağlı bir mikrofon yerleştirilmiştir.

miş bir "ses âleti" nin (gırtlak vazifesinde) varlıkların seslerini izhar ettiği (reproduksiyon) düşünülebilir. Bu "ses âleti" genel olarak medyumun *aurasında* bulunmasına rağmen, uygun şartlar altında yerini değiştirerek, bazen bu taraftan, bazen öbür taraftan ses verebiliyor. Bu gün ise benim yakınım da, bazen başımın üzerinde, bazen biraz daha (Lütfen sayfayı çeviriniz)

yana doğru, hep aynı yerde, odada hareketsiz bulunuyorlar."

Leslie Flint, günümüzde bu kadar az "doğrudan ses medyumları"nın bulunmasının sebeplerinden biri olarak, bu ilâhî verginin gelişimini sağlaması için uzun yıllar gerektiği gerçeğini ileri sürüyor. Buna karşılık, günümüz insanının maddesel yüklerinin fazlalığından, böyle bir göreve kendilerini tam olarak verebilmeleri için ne yeterli zamanları, ne de gerekli sabırları olmadığını vurguluyor. "Benim durumumda ise, sesleri yakalayabilmem yedi yıl sürdü." açıklamasında bulunuyor.

Büyük Britanya'nın birçok medyomu gibi, Leslie Flint'de bilimsel testler yaptırdı. Böyle bir testi "Voices in the Dark" (Karanlıktaki Sesler) adlı, 1971 yılında Macmillan Yayınevi (Londra) tarafından basılan kitabında şöyle anlatıyor:

"Büyük bir şahit sayısının önünde;

a - Ağzım lökoplastla sıkıca bantlandı;

b - Boğazıma ses tellerimin en küçük hareketlerinin en büyük boyutlarda duyulabileceği hoparlöre bağlanmış mikrofon yerleştirildi.

c - Hazır bulunan bilim adamları karanlıkta dahi kızıl ötesi (enfraruj) bir teleskopla, beni her dakika gözletleyebildiler.

d - Ellerim, iki tarafıtan olmak üzere şahitler tarafından sımsıkı tutuldu."

Böyle birçok test oturumlarında sesler tezahür etti ve birçok defalar hazır bulunan bilim adamları, kızıl ötesi (enfraruj) teleskobun yardımıyla *ektoplâzmik gırtlak* (medyumun başının sol tarafından yaklaşık yarım metre uzaklıkta) gözlemleyebildiler.

En iyi sonuçlar, kesin karanlıkta alınanlardır. Leslie Flint bunu, medyomdan çıkan ektoplâzmanın canlı bir madde oluşu ve ışık etkisi altında kolayca çözüldüğü şeklinde açıklıyor. Ektoplâzma âni bir ışıkla medyoma geri dönebileceğinden, onun için son derece tehlikeli bir dışıta, hatta ölümle sonuçlanabilir. Test seanslarında kullanılan kırmızı ışık bile rahatsız edici olabiliyor. Bir defasında, böyle bir seans esnasında, kızıl ötesi teleskobun sigorta ışığı yanıyor ve birden söndü. Bunun üzerine, o zamana dek alçak duyulabilen sesler hemen yükseldi. Bu da kızıl ötesi ışıkların bile se-

ansın gidişini zedelediğini gösterir.

Leslie Flint'in her oturumunun açılışı, kendisinin yardımcı varlığı olan "Mickey" tarafından yapılıyor, her defasında duyulan ilk ses Mickey'in sesi oluyor. Mickey, dünyadaki yaşamında gazete satan "East - end"den gerçek bir Cockney. Birinci Dünya Savaşı'ndan kısa bir süre sonra, 10 yaşındayken bir kamyonun altında can vermişti. Mickey'in fonksiyonu, varlıkları takdim eden ve onları ektoplâzmik gırtlak yoluyla konuşmaya alıştıran bir yardımcı olarak açıklanıyor.

Öbür dünyadaki varlıklarla temas etmek, birçok insan için derin duygusal etkiler bırakan bir olaydır. Mickey'in canlı, dinç çocuk sesi, bu gerginliği kıırarak iki dünya arasındaki irtibatı kolaylaştırıyor: Şaka yaparak ve gülererek konuşuyor, bu dünyanın ve öbür dünyanın çekingenlerine cesaret veriyor, ve oturuma katılanlardan korkanların, varlıklar tarafından yöneltilen sorulara yanıt vermelerini sağlıyor. Kimi durumlarda, öbür dünya varlıkları ektoplâzmik ses âletini kullanamadıklarında, Mickey bu görevi onlar için üstle-

niyor ve mesajları onlar adına iletiyor.

Mickey'in sesi zaman zaman çok enerjik de olabiliyor. Halka açık oturumların birinde, katılanlardan bir bey, Mickey'in dünyevî bir insan olup, salonun her-

hangi bir yerinde saklanarak mikrofondan konuşmadığının ispatı için, mikrofونun yerinin değiştirilmesini istedi.

Bu konuyla ilgili olarak, önce şunların açıklanması gerekir: Böyle kalaba-

lık oturumlarda, tüm konferans salonunun kesin bir karanlığa bürünmesi zor olduğundan, ışık problemi medyomun perdelerle sıkı sıkıya örtülmüş bir kabinde yer almasıyla çözülüyor. Ve konferans salonu istenildiği şekilde aydınlatılabiliyor.

Ektoplazmik gırtlak, kabin içinde oluşarak -bu olayda da olduğu gibi- sesler kabinin önünde yer alan bir mikrofون yoluyla duyulabiliyordu.

Dinleyicinin bu isteği Mickey tarafından hemen yanıtlandı: Evet, mikrofونun yeri tabii ki değiştirilebilirdi. Mikrofون kabinin önünde bulunduğu yerden kaldırılarak, kabinin diğer yanına doğru bir yere yerleştirildiğinde, Mickey'in tipik gazeteci çocuk sesi tüm gürültüyle duyuldu: "Salonun en arkasındakiler beni duyabiliyor musunuz?" Bu süreç şuur bulanıklığı gerektirmedikinden olanları kabinden rahatlıkla takip edebilen Leslie Flint: "Mickey'in sesini hiç bir zaman bu denli kuvvetli duymadım. Sesi salonu çınlatıyordu" diye anlatıyor.

Mickey'in bu kadar uzun bir süre sonra dahi, hâlâ on yaşında bir çocuk o-
(Lütfen sayfayı çeviriniz)

larak ortaya çıkmasını Leslie Flint şöyle anlatıyor:

"Mickey adı altındaki varlık, öbür yaşamda tabii ki gelişti ve büyüdü, ama onun küçük gazeteci çocuk kişiliğine bürünmesinin amacı, çocukça ve karmaşasız mantalitesinin iki dünya arasında kurulacak temasın, olabildiğince rahat ve doğal yakalanmasını sağlamak içindir."

Leslie Flint'in medyumluk kabiliyetiyle başarı ve onun getirdiği takdirleri sağlaması, kolay ve çabuk gerçekleşmedi. Çocukluğu en acı yoksulluğu tanıyarak geçti. Annesi ve babası daha o çok küçükken ayrıldılar ve onun hayatından çıktılar. Anneanesi tarafından sevgiyle, ama aynı zamanda da katı koşullar altında büyütüldü. Okul öğrenimi oldukça basit geçti ve 13 yaşında çalışmaya başlaması ile son buldu. Bu gün birçok konuda dikkate değer bilgilere sahip olmasını, kendi yorulmaz çabalarına borçludur.

Çocukluğunda ölümlerden bahsettiğinde, onları duyup görebildiğini anlattığı zaman, ya kendisiyle dalga geçtiler, ya da yalan söylemekle suçladılar ve böylece bu konuda

konuşmamayı öğrendi. Medyumluk yeteneği belli bir süre için önlenmiş, geri itilmişti. Yaşam savaşı çok zordu ve sanatçı olmak hayallerini gerçek raylar üzerine oturtmasına fırsat yoktu. Severek ve oldukça iyi resim yapabilmesine rağmen gerekli eğitimi sağlayamıyordu. Bir sinemada yer gösterici olarak çalıştığı ve çok sevdiği Rudolf Valentino filmlerini en arka sıranın arkasından ayakta seyredebildiği sıralarda, yaşamının önemli dönüş noktasına gelmişti. Sinemaya sık sık gelen bazı müşterilerden teozofi ve spiritizm kavramlarını duymaya başlamıştı. Günün birinde, tamamen istegi dışında olarak spirit bir celseye katıldı. Bu oturum sırasında, büyük, derin bir trans içindeki medyum, onun bu konuya ilgisini, inanılmaz bir şaşkınlığa dönüştürdü. Bu şaşkınlığı, medyumun şuur bulanıklığından kurtulduktan sonra, artık yaşamayan eski bir okul büyüğünden, ismi ile ve çeşitli delilleriyle bahsederek, günün birinde kendisinin tanınmış bir medyum olacağı mesajını iletmesiyle daha da büyüdü ve derinleşti.

Bundan sonraki ilk za-

nıanlar, o tarihte 17 yaşındaki Leslie Flint, medyum olma fikrine sadece karşı koydu. Kafasında canlandırdığı meslek tamamen başkaydı. Fakat yine de, sadece meraktan da olsa, böyle bir "home circle"de (geliştirici çevrede) yer almaya devam etti. Bu oturumların ilkinde, elinde olmadan uykuya dalan Flint, uyandığında utanarak ve birden yorgunluk çöktüğünden uyuyakaldığını ileri sürerek özür dileyince, şu yanıtı almıştı: "*Hayır, uyumamıştı; trans hâline geçmiş ve oturuma katılanların bir çoğu öbür dünyadaki arkadaşlarından ya da akrabalarından, onun yoluyla mesajlar almışlardı.*

Bu başlangıçtan sonra, Leslie Flint'in kendi "ilahî yeteneğini" genişletmesi uzun yıllar aldı. "Doğrudan ses" yeteneği en son olarak gelişti. Bu arada ölmüş olan ve Flint'in hayranı olduğu Rudolf Valentino, bir süre onun "Rehberi" oldu. Valentino bu seanslardan birinde: "Günün birinde benim Hollywood'daki evimde bir seans vereceksin ve ben orada seninle konuşacağım." kehanetinde bulunmuştu. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, Les-

lie Flint Amerika'da bulunduğu sırada bu kehanet gerçekleşti.

Yirmi ve otuz yaşları arasında en yorucu zamanlarını yaşadı Flint. "Medyomluk yeteneğim bu seneler içinde genişledi." Materyalizasyon olayını da gerçekleştirebiliyor ve bunun yanında "Doğrudan ses" yavaş yavaş gelişmeye başlıyordu. Ama materyalizasyon olayı tüm kuvvetini çekip alıyor ve sesler zayıflıyordu. Daha sonra bana, materyalizasyon fenomeninin, sahip olduğu psişik kuvvetlerin lulmesi ve değerlendirilmesi için geliştirildiğini anlattı.

Vazifesinin doruk noktasına İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra askerden terhis olup sivil hayata başlamasıyla ulaştı. "Hiç bir zaman insan ldremeyeceğimden, asker olarak değil, cephe gerisinde görev yaptım." diye açıklıyor.

Leslie Flint'in oturumlarındaki sesler arasında tanınmış isimler oldukça kabarık. İngiliz Kraliyet ailesi yeleri de ruhsal dünya ile kontakt kurma konusuyla oldukça ilgiliydiler ve bir Leslie Flint seans

sı sırasında (diğer katılanların haberi olmaksızın) bir zamanlar kraliyet ailesine hizmet etmiş iki bayan Mrs. Smith ve Mrs. Brown adları altında hazır bulunarak, Kral 5. Georg'un açık seçik duyulabilen sesini hemen tanıdılar.

Tiyatro dünyasının tanınmış sesleri bu toplantılarda oldukça sık söz alıyorlar. İtalyan tenor Tito Gobbi, sesi yanılmayacak kadar açık seçilebilen Caruso ile temasta bulunuyor. Ölümden sonraki yaşama inanmamasıyla tanınan George Bernard Shaw da ölümünden sonra ses olarak geri dönüyordu.

Bunların içinde en göze çarpanı, müzik medyomu Rosemary Brown ile Leslie Flint'in bir celse sonrası birlikte gerekleştirdikleriydi. Rosemary Brown'la temasta bulunan bazı bestekrlar ve bunların arasında Chopin de bu test celsesinde söz aldı. Chopin'in sesinin kayıtlı olduğu bant, konuşanın kim olduğu ve bandın nereden geldiği açıklanmadan bir lisan uzmanına (ekspert) dinletildi. Uzman: "Bu, Paris aksanlı konuşan

Polonyalı bir ses." teşhisi ni koydu. Chopin Polonyalı idi ve uzun yıllar Paris'te yaşamıştı. Ve seans esnasında İngilizce konuşmuştu.

Leslie Flint büyük başarılar elde etmiş olmasına rağmen her zaman alçak gönüllü kalmış; yeteneğine Tanrı'nın bir hediyesi gözü ile bakmıştır. Ve bunu büyük bir istek ve doğrulukla, her zaman insanlığın hizmetinde kullanmıştır. "Doğru ses", ölümden sonra hayat olduğu savına en güzel deliller getirmiştir. "Düşünce aktarımı, sesler dıştan geldiğinden dolayı söz konusu olamaz. Bu sesler otonomdur ve benim vasıtayla konuşmuyorlar. Ama bir oturumun başarısı, hakim olan şartlara bağlıdır. Oturuma katılanlar her zaman açık fikir sahibi olmalıdırlar. şüpheciler insanlara, sahiden gerçeği aradıkları ve katı önyargıları olmadığı sürece, kapım açıktır. En iyi sonuçlar, her iki dünyanın tamamen itimat edilerek, birbirleriyle işbirliğine girdikleri zaman elde edilebilir."

(ESOTERA)

TEŞEVVÜŞ ya da ÂRAF'DA KALMAK

* Selman GERÇEKSEVER *

(Geçen sayıdan devam)

Aslında beşer varlığı teşevvüşe girmeye (hatta teşevvüş içinde teşevvüşe girmeye) çok müsait bir varlıktır. Onun teşevvüşe girmesi için karşısına büyük realitelerin çıkarılması şart değildir. Onu teşevvüşe sokmak için ufak tefek etkiler bile yeterlidir. Çünkü duygusaldır, nefsanlıdır, şuuru kapalıdır, uyar-gezer vaziyettedir, gururludur ve alışkanlıklarının kurbanıdır. Kendi kendisine müdahale edemeyecek durumdadır. Kendinden haberi olmadığı için doğru dürüst bir AL-LAH kavramına bile sahip değildir. Azimkâr gibi görünür, ama bu azim kolayca hırsa dönüşür ve her şey bir anda berbat olur. Bencilik (yani nefsanîyet) onun en büyük özelliğidir.

İşte bu durumundan dolayı insan daha dünyaya doğarken teşevvüş içindedir. Bebeklikten çocukluğa, çocukluktan bulûğ çağına, oradan ergenliğe geçerken devamlı olarak bedensel (fizyolojik) etkiler altında, sonbahar rüzgarına tutulmuş kuru yapraklar gibi, oradan oraya savrulur durur. Yetişkinlik çağının teşevvüşü ayrı, ihtiyarlığınki ayrıdır. Ama yukarıdan beri yer yer değindiğimiz gibi, insan kendinden önce bu yollardan geçmiş başarılı (bedenli / bedensiz) yolcuların rehberliğinde, başta nefsinin ketmedici tesirlerine kapılmadan, spiritüel bilgilerin

ışığında kendini tanımaya çalışarak bu devrelerin getireceği teşevvüşlerden mümkün olduğu kadar çabuk kurtulabilir, hızını artırabilir. Bu nedenle çocuklara ve gençlere öncelikle öğretilecek ders nefsanîyet dersidir. Bu çerçevede kendini tanıma, bedenli ya da bedensiz rehberlerin deneyimlerinden yararlanma hususunda verilebilir. Aksi takdirde bu gün okullarda ve ailede örneklerini çok yaygın olarak gördüğümüz gibi, pırl pırl bir genç ergenlik çağının normal birkaç fizyolojik ve psikolojik motifiyle kendisinden hiç beklenmeyen ve bir delikanlıya yakıştırılmayacak davranış bozukluklarını sergileyerek gençlik çağı teşevvüşünün girdaplarından kendisini kurtaramamaktadır. Sonuç, teşevvüş içinde bir gençlik. Halbuki o gençlik, kendisine yarınların teslim edilebilmesi için, ATATÜRK'ün dediği gibi, "Her şeyden önce millete güven telkin etmelidir."

Teşevvüş hâlinde olan sadece bizler değil; aslında tekâmül etmek üzere üzerine enkarne olduğumuz, toprağından bedenler edindiğimiz dünya gezegeni de teşevvüş içinde, astrofizik dengesi yerinde olmadığı gibi, kozmik osilasyonu da muntazam değil (Sadıklar Planı, Celse: 17). Bedenlerimiz dünyanın birer uzantısı durumunda olan organizmalar olduğuna göre, dünyanın bu müşevves

hâlimden etkilenmemek elde değil. Ayrıca materyalist bir bilim ve medeniyet anlayışımızla çevremizi devamlı olarak kirletiyor ve daha birçok bilinen çıkarıcı yaklaşımla dünya küresinin söz konusu müşevveş hâlini daha da artırıyoruz.

Dünyaya enerji sağlayan kaynaklardan bir tanesi de, dünyanın üzerinde yaşayan canlı küredir. Buna karşılık o da bizlere bedenlerimizi sağlamaktadır. Biz ruh gücümüzle ona şuur ekliyoruz. Bu bakımdan bir bakıma dünyanın hücreleri gibiyiz. Kozmik tesirleri alıp, Dünya Ana'ya veriyoruz. Dünya Ana bu şekilde bedenli hâlimizle besleniyor. Dolayısıyla evrimimizin bu düzeyinde Dünya Ana'ya muhtacı. Bitki ve hayvan kuşağını canlı tutmaya çalışmak insanın görevidir. Özellikle insan bedeni kozmik tesirleri dünya küresi için en iyi toplayan bir organizmadır. Bu da Dünya Ana'ya hizmet etmektir. Bu cümleden olmak üzere, "dünyayı yenmek", Dünya Ana'ya hizmet etmek mecburiyetinden kurtulmaktır. Bu aynı zamanda nefsaniyetten kurtulmaktır. Vicdan melekesinin tam uygulamasına ulaşmaktır.

Görüldüğü gibi dünya adını verdiğimiz uzay gemisiyle üzerinde yaşamaya çalışan bizler arasında sıkı ve hayatsal bir ilişki söz konusudur. Bu bilgilerin ışığında şöyle bir soru gelebilir akla: Dünya küresinin teşevvüşüne biz mi neden oluyoruz, yoksa dünya küresi mi bizim teşevvüşümüze neden olmaktadır? Kim bilir, belki her ikisi de birbirinin teşevvüşünü hızlandırıyor. Kuşkusuz Ruhsal İdare Mekanizması (RİM)'nin görüp gözetimi altında her şey ruhsal evrim için.

Günlük yaşam içinde, etrafımıza baktığımızda, müşevveş varlıklardan oluşan bir toplumun da teşevvüş içinde olduğunu gör-

mek zor değildir. Ayrıca buna, yönetici durumunda bulunan kişilerin nefsanî ve çıkarıcı tutumları da eklenirse, vay o toplumun hâline. Toplumun bu hâli ile ferdî teşevvüşü Sadıklar Plânı (Celse: 17) şöyle açıklıyor:

"Ahengin noksanlığı idrak ve vicdanlar üzerinde baskı yapmaya başlar. Bu baskı muayyen sikleti bulunca, bir isyanla otomatizmadan sıyrılmak, yeni bir teşevvüş içerisine düşerek idrakın ve vicdanın istediği ef'ali, fakat şuursuz olarak veya kapalı, yarı şuurlu olarak yerine getirmek meyli ortaya çıkar. İşte teşevvüşlerin, sistematik teşevvüşlere sokulmanın, ferî bakımından intaç edeceği budur. Aşırı baskı, otomatizma içerisinde bulunan varlığın vicdan ve idraki üzerinde derin ihtizazlar, kazımlar meydana getirir. Bu, otomatizmadan çıkıp, bilgili, müdrik, vicdanlı bir safhanın ferdî teşevvüşüne geçmeyi sonuçlandırır. Büyük genel teşevvüşten, küçük özel teşevvüşe... Şimdi büyük toplumunuzda genel büyük teşevvüşten özel ferdî teşevvüşe geçenlerin sayısı süratle artmaktadır."

Buraya kadar teşevvüş konusu çerçevesinde bedenli varlığın durumunu inceledik. Kuşkusuz teşevvüş bedenli hayatın sona ermesiyle bitmiyor. Spatyoma doğduktan sonra da değişik teşevvüş hâlleri sürüp gidiyor.

BEDENSİZ HÂLDE TEŞEVVÜŞ:

SPATYOMA doğarken fizik bedenimizi dünyada bıraktığımızı göre, (bedenden dolayı sahibi olduğumuz) duyularımız da dünyada kalmaktadır. Bir ömür boyu bu beş veya daha fazla duyusunu kullanmaya alışmış olan bir varlık öte âlemde en azından bunların yokluğunu yadırgayacaktır. O da, öldüğünü (daha doğrusu fizik bedenini terkettiğini) ve spatyomda tekrar-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

doğduğunu anlamışsa... Çünkü pek çok ruhsal celsede görülmüştür ki, spatyoma doğal aradan yıllar geçmiş olmasına rağmen hâlâ dünyada olduğunu ve hatırlatmalara rağmen ısrarla ölmediğini iddia eden varlıklara rastlanmıştır.

Spatyoma doğan bir varlığa fiziksel duyumlarının olmaması, dünyasal ortamın bulunmaması yanısıra, dünyada bıraktığı fiziksel bedeninden çok farklı olan astar bedeni içinde (!) olmak da teşevvüş nedenidir. Bu yeni bedeni kullanmadaki acemilik hiç değilse oradaki ilk zamanlarında kendisini karışıklığa sürükleyecektir. Astral bedeninin, fizik bedene olan üstünlükleri doğal olarak kendisini şaşırtacaktır.

Bunlardan ayrı olarak spatyom ortamı, varlığın dünyada alışık olduğu fiziksel ortamdan çok değişiktir ve spatyom maddesi, varlıkların düşünce güçleriyle şekillenir. Dolayısıyla ileride örneklerde de göreceğimiz gibi, her bedensiz kendi imajinatif faaliyete göre etrafında bir imajinatif maket vardır. Bu imajinatif maket onun kendi düşünce gücüyle (ve bazen de rehber varlıkların yardımlarıyla) tamamen kendi ihtiyaçlarına göre teşekkül etmiştir. Varlık'ın ortamla ilgili (ruhsal) ihtiyaçlarını giderene kadar o ortamda değişik şuur hâlleri yaşar. İşte bedensiz varlıkların bu ortamlarda veya dünyaya bağlı düşünceler içinde bulunmaları da teşevvüş addedilir ve özellikle spatyomun ilk merhalelerinde teşevvüşün bu türlerinden çabuk kurtulması arzu edilir.

Spatyoma yeni doğmuş olan varlık dünyada materyalist bir eğitimden geçmiş ve o kafayla bedenini terketmişse, yukarıda değinilen teşevvüş şekilleri süre ve şiddet olarak iki katına çıkacaktır. Ölümle her şeyin bite-

ceği kendisine öğretilmiş olan bir materyalistin öldüğünü ya da spatyomda tekrardoğduğunu, hâlâ düşünmekte olduğunu, yani VAR OLMAYA devam ettiğini kabul etmesi, daha doğrusu kendisi için çok acı olan bu kahredici gerçeği yaşıyor olması ne kadar acıdır ve içine düşeceği teşevvüş ne kadar ibret vericidir.

Böyle bir zavallının (kimbilir ne kadar zaman sonra) dünyadan ayrılmış olduğunu ve işin kötüsü yaşamaya devam ettiğini çaresiz kabul ettikten sonra, otomatik imajinasyon sürecine bağlı olarak, maddeci bir yaklaşımla geçirdiği (ruhsal evrim açısından) çorak ve kısır dünya hayatının sahnelerini bir bir gözünün önünden (otomatikman) geçirmeye başlaması kendisini daha başka müşevveş hâllere sokacaktır.

"Çoğu nahoş ve ıstıraplı olan bu imajları onlar, dışarıdan kendilerine zorla kabul ettiriliyormuş gibi telakki ettiklerinden, onlardan kurtulmak için beyhude yere mücadele edip dururlar. Halbuki bu zavallılar düşünmezler ve bilmezler ki, bu imajlar ancak kendi imanlarının ve kendi iradeleriyle yapılmış imajinasyonlarının bir sonucudur. Ve onlarla mücadele ettikçe, o hadiselerin mevcudiyetlerini büsbütün kabul etmiş ve onların realitelerine inanmış bulunmaktadırlar. Böyle yaptıkça da, bilmeden iradeleriyle onların hayatiyetini daha ziyade kuvvetlendirerek kendi üzerlerindeki etkilerini artırmaya yönelik olan yönlelere yol vermektedirler. Bu hâlde onların spatyomdaki ıstıraplarını ve azap, hatta işkence çekmelerini gerektiren olayları daha kuvvetli olarak yaşatmakta ve bunu sürdürmektedir." (Ruhlar Arasında, Sayfa: 25, 26)

(Devam edecek)

TÜRK MİTOLOJİSİNDE "KURT" SEMBOLİZMİ

* Ergun CANDAN *

(Geçen sayıdan devam)

GÖKTÜRKLER'İN KURTTAN TÜREYİŞLERİ

Gök-Türkler'in kurttan türeyiş efsaneleri; Türk mitolojisinin önemli bir bölümüdür. Türk mitolojisinde genel olarak: "Bir millet düşmanları tarafından yok edilir ve geriye yalnızca bir çocuk kalırdı." Türk özelliğini taşıyan pek çok efsanede aşağı yukarı bu motifi bulmak mümkündür.

Çin tarihlerinden karşılaştırma yolu ile özetlenerek ortaya çıkarılan aşağıdaki meşhur Gök-Türk efsanesini sunuyoruz:

*"Mete'nin Hun Devleti, tarihe karışmıştı,
Fakat büyük milleti, tarihle yarışmıştı.
Bir soyu sayılırdı, Gök-Türkler de Hunlar'ın,
Adları anılırdı, bu büyük budunların.
Gök-Türkler müstakilmiş, düşmanları hiç yokmuş,
İnsanları gamsızmış, malları da pek çokmuş.
Komşu bir millet varmış, Türkleri ezip almış,
Bir kişi bırakmamış, küçük bir çocuk kalmış.
Çocuğa acımışlar, henüz on yaşındaymış,
Bataklığa atmışlar, akli da başındaymış.*

Boşalmışmış kursağı, acıkmış, ezilmişmiş,

Ama bir kurt türemiş, ağzında et getirmiş,

Sürünerek yürümüş, eti ona yedirmiş.

Zamanla evlenmişler, ellerle beslenmişler,

Kurt bir gün gebe kalmış, uluyup seslenmişler.

Oğlan yaşıyor diye, düşmanlar korka kalmış,

Taşıyor kurtlar diye, insanlar şaşa kalmış.

Düşman ordu göndermiş, oğlanı bulun demiş.

'Fakat kutsal bir kurt var, uyanık olun!' demiş.

Kurt anlamış, kutsalmış, oğlanı hemen almış,

Turfan'ın kuzeyinde, mağaralara dalmış

Mağara çok derinmiş, içi de çok serinmiş,

Kurt şöyle bir gerinmiş, sonra da dibe inmiş.

Kurt gelmiş bir ovaya, ova geniş güzelmiş,

Ovanın etrafından, dağlar göğe yükselmiş.

Kurt konmuş bu ovaya, vatan demiş oraya,

On erkek çocuk doğmuş, kavuşmuş bir yuvaya.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Çocuklar beslenmişler, büyüüp eğlenmişler,

Dışardan on kız almış, onlarla evlenmişler.

On çocuk, 'On-Boy' olmuş; boylar da bir soy olmuş;

Türemiş çoğalmışlar, bu ova insan dolmuş.

Dağları eritmişler, dünyaya erişmişler, 'Demirci' olmuş kalmış, bu işe girişmişler."

Çin tarihçilerinin yazdıkları Gök-Türkler'in "Türeyiş efsanesi" burada bitiyor.Çinliler bundan sonra daha neler olduğunu açık olarak yazmıyorlar. Bu efsanenin son bölümlerini de, çok sonraları Cengiz-Han çağında anlatılan 'Ergenekon Destanları'ndan duyup öğreniyoruz.

Büyük Hun Devleti'nde, bizzat Hun hükümdarının başkanlık ettiği bazı törenler vardı. Bu törenlerden en önemlisi, zaman zaman devletin ileri gelenlerinin toplanarak "Ata mağarasına" gitmeleri ve bu mağaraya saygı göstermeleri idi. Gök-Türk Devleti'nde de, aynı törenleri görüyoruz. Türk mitolojisi yalnızca ozanlar tarafından söylenen masallardan ibaret değildi. Onlar, yalnızca Türk kitlelerinin kalplerinde değil; büyük devlet törenlerinde de yer almışlardı. Önemli noktalardan biri işte budur. Bu, gerçek bir Türk mitolojisiydi...

Görüldüğü gibi Türkler'in "Kutsal mağaraları" ve bu mağaralar için yapılan resmî törenler, inançlarında önemli bir yer tutmaktaydı.

Konumuzla ilgili son örneği, Altay Türkleri'nin efsanesinden vermek istiyoruz:

"Bir dağ var yükselmişti, başı göğe ermişti,

Çadır direği gibi, gök kubbesin germiş-

Bazen demirden idi, bazen bakırdan idi. Kökünü yere salmış, kapaşı yerde idi.

Demirdenmiş çatısı, mağaraymış kapaşı,

Altında cennet varmış, yerin buymuş yapısı."

MAĞARA SEMBOLÜ

Buraya kadar, bazı Türk efsanelerinden aldığımız örnekleri sizlere sunduk. Yazımızın başında, bakmasını becerebilirsek, mitolojilerden öğrenebileceğimiz pek çok şeylerin olduğunu söylemiştik. Türk mitolojisinde yer alan KURT ve MAĞARALAR'la ilgili sembollerin geleceğe neler anlatmaya çalıştığını daha iyi anlayabilmek amacıyla ve "şu şudur!" şeklinde bir yorum yapmadan bazı dökümanları gözler önüne sermek istiyoruz: Karar sizin...

KURT sembolünü incelemek amacıyla giriştiğimiz bu araştırmamızda, efsaneler bizi ister istemez MAĞARA sembolüyle karşı karşıya getirdi. Peki, nedir bu mağara? Neyi ifade etmektedir? Sonuç olarak ne anlamamız gerekir?

Lobsang Rampa "Üçüncü Göz" adlı eserinde, inisiyasyonun son aşamasına ulaştıktan sonra, üç metafizikçi büyük Lama'nın kılavuzluğu ile Lhasa'da, toprağın derinliklerinde yer alan bir mahzene indirildiğini anlatmaktadır.

Hindular'a ait bir efsanede, Orta Asya'nın altındaki, son derece güzel bir uygarlıktan bahsedilmektedir. Himalayalar'ın kuzeyinde, muhtemelen Hindu Kuş Dağları'nın altında bazı yeraltı kentlerinin bulunduğu söylenir. Bu yeraltı cennetini, dünyanın yüzeyi ile nadiren irtibat kuran bir altın insanlar ırkı iskân etmektedir. Zaman zaman, birçok yönlerden yukarıya doğru uzanan tünel-

lerden geçerek dış dünyaya çıkarlar. Tünel-
rin girişlerinin, Doğu'nun kadim kentlerinin
bazılarında saklı olduğuna inanılmaktadır.

Sovyet bilgileri, Azerbaycan'da bulu-
nan "Dipsiz Kuyu" ile hayli ilgilenmişlerdir.
Halkın belirttiğine göre, bu kuyudan, insan
seslerinin yanı sıra, gök gürültülerine benzer
sesler çıkmakta ve zaman zaman da duvarla-
rında mavimsi bir ışık görünür gibi olmakta-
dır. Peter Kolosimo "Zamansız Dünya" adlı
kitabında şunları söylemiştir: "Bilginler bu
gibi belirtilerin sık sık görüldüğünü ve doğa-
üstü bir yanı olmadığına inanıyorlardı. İçle-
rinden birkaçı kuyuya indiyse de sonunu gö-
remediklerinden, çevreyi incelemeyi tercih
ettiler. Çevredeki yarıkları incelerlerken, ku-
yu ile herhangi bir bağlantı bulmayı umuyor-
lardı. Nitekim beklediklerinden de fazlasını
buldular. Burada, Gürcistan'da bulunan ve
Kafkaslar boyunca uzanan, daha başka tünel-
lerle bağlantılı olduğu ortaya çıkan, akıl al-
maz bir tüneller şebekesi mevcuttu."

Tünellerin akıllı yaratıklar tarafından
açıldığına hiç şüphesi olmadığını söyleyen
Peter Kolosimo, aynı eserinde bu tür yapay
galeri şebekelerine, çok geçmeden Gürcis-
tan'da ve tüm Kafkas bölgesinde de rastlandı-
ğına değinmektedir.

Bu yeraltı galeriler şebekesinin diğer il-
ginç örneklerinden biri olan Türkistan'daki
mağaralı tapınaklar vahası, Tun-Huang'daki
"Bin Buda Mağarası" diye bilinen yapay ma-
ğaralar topluluğudur. Bu konuyla ilgili Peter
Kolosimo, "Bu Dünya'dan Değil" adlı kiti-
bında şöyle yazıyor: "Söz gelimi, ilk mağara-
ların Budist keşişler tarafından değil de, bu-
raya onlardan birkaç bin yıl önce gelmiş o-
lan 'biri' tarafından kazıldığı; bu mağarala-
rın, Orta Asya'nın geniş bölgeleri altında u-

zanan ve bir dünya dışı ırkın tasavvur ve ta-
hayyül edilemez bilim sırlarını koruyan efsa-
nevî ŞAMBALA ve AGARTHİ Uygarlıkları'-
nın tünelleri olan galeriler lâbirentine bağlan-
dığını; hatta galerilerin ilk bölümünün kimi
Budist rahipler tarafından aşağıda gizlenmiş
hazineleri, haydutların eline geçmesin diye
çökerttiği söylenmektedir."

Asya'daki tünellerin benzerleri, hatta
tıpa tıp aynuları Amerika Kıtası'nda da bu-
lunmaktadır. Özellikle İnkalar tarafından bu
tüneller kullanılmaktaydı.

Bundan binlerce yıl önce, bize göre ol-
dukça ileri seviyede bulunan MU Uygarlığı'-
nın tedricen sulara gömülmesi, batması esna-
sında, koloniler hâlinde Amerika ve Asya Kı-
taları'na ayrı ayrı yollardan göç eden ve ken-
di yüksek kültürlerini, kısmen değiştirerek de
olsa, göç ettikleri yerde bulunan toplulukla-
ra aktaran MU kolonilerini burada hatırlat-
madan geçemeyeceğiz...

Yukarıda bahsettiğimiz yeraltı galeriler
şebekeleriyle ilgili örneklerden biri de, Bre-
zilya ormanları altında, Amazon bölgesinde
birçok araştırmacıların belirtmiş olduğu lâ-
birentler, mağara sistemleri tüm görkemiyle
uzanmaktadır. Bölgedeki yerlilerin inançları
ise, belki hepsinden ilginçtir: Yerlilerin efsa-
nelerine göre, uzaktan gelen Tanrısal yaratık-
lar, buralara sığınmış, dehlizlerle Yer'in kay-
nayan merkezine kadar inmişler ve orada
yerleşmişlerdir.

Mayalar'da da buna benzer efsanelere
rastlıyoruz. Bir Maya efsanesine göre, Yuka-
tan'da dünyanın merkezine varan bir kuyu
vardır.

Tibetliler'e göre bu yeraltı galerileri;
meçhul bir halkın, müthiş bir felâketten ha-
(Lütfen sayfayı çeviriniz)

yatta kalan son temsilcilerine sığınak olan kentlerdir.

Sanskrit dilinde yazılmış eski metinlerde, bu yeraltında yaşayan bilge kişilerden söz edilmektedir.

Avustralya UFO Araştırma Derneği Başkanı Andrew Thomas "Şambala" adlı kitabında: "Değerli taşlarla aydınlatılmış görkemli mağaralarda yaşayan, *Yılanlar Irkı*'ndan olan Nagalar'ın varlığı, Hindistan'ın eski bilgi kaynaklarında kesin bir biçimde belirtilmiştir." demektedir.

RUHÇULUK AÇISINDAN

Daha önce de söylediğimiz gibi, Kurt sembolünün mitolojimizde neyi ifade edileceğini araştırmak için giriştiğimiz bu araştırmamızda, efsaneler bizi ister istemez mağara sembolüyle çok sık karşı karşıya getirdi. Bu yüzden, bu sembole değinmeden geçemedik.

Bilindiği üzere, *SİRİUS MİSYONU* dünyamızın eğitim ve öğretim tedarikatını üzerine almış bir Yönetici Mekanizmadır. Bu bilgi çok değişik biçimlerde dünyamızdaki çeşitli milletlerin gerek mitolojilerinde, gerekse kültürlerinde ve inanışlarında kendini göstermiştir. Yani bu bilgiyi her toplum kendine göre uyarlayarak, değişik şekillerde ifade etmiştir. İşte Türk mitolojisinde KURT sembolünü incelerken, bu konuyu daha anlaşılır ve sade bir dille ortaya koymak istedik. (*SİRİUS Yıldızı* dünyamızdan 8,6 ışık yılı uzaklıkta bulunan ve Büyük Köpek Takım Yıldızı'na bağlı, bir yıldız sistemidir.)

Yukarıda Türk mitolojisinden verdiğimiz örneklerde genellikle Kurttan türeyiş motifinin, çok yaygın olarak karşımıza çık-

tığını gördük. Bu husus, muhakkak ki, değişik şekillerde anlaşılabilir. Ama Ruhçu Öğreti'nin bizlere söylediği gibi, "genetik aşuların" eski çağlarda gerçekleştirildiğini göz önüne alırsak, belki daha değişik bazı çağırışmlar yakalayabiliriz.

Kurt sembolünün (ya da Köpek) Mısırlılar'da, Grek-Lâtin mitolojilerinde, Afrika'da Dogon Kabilesi'nde ve daha pek çok ülkelerde karşımıza çıktığını araştıranlarımız görmüşlerdir.

Kurt sembolizminden ayrılmaz bir parça olarak gördüğümüz "Çift başlı kartal" sembolüyle yazımıza son vermek istiyoruz.

"ÇİFT BAŞLI KARTAL" GÖĞÜN DİREĞİNE TUNUYOR

Gök-Türk bayrak direklerinin üzerinde, altından yapılmış bir KURT heykelinin bulunduğu biliyoruz.

Orta Asya'nın kuzey-batı kısımlarında, İrtiş ve Konda Nehri boylarında oturan Fin-Ugor Kavimleri'nden bazılarının, oturduğu köylerin meydanlarında bir direk bulunur ve bu direğe de "Dünya Direği" denirdi. Yakut Türkleri, sırtıklar üzerine ağaçtan yapılmış çift başlı kartallar koymuşlardı. Tepesine çift başlı kartal heykelleri konan bu sınıkların üzerine, merdiven gibi, enlemesine ağaçlar da çakmışlardı. Bu ağaçların sayıları "7" ile "9" arasında değişiyordu.

Gök direğine enlemesine çakılan 7 ve ya 9 ağaç, ezoterik bilgilerle ilgilenenler için çok şey ifade eden sembollerdir.

Bilindiği üzere gök; Batı Türkleri'ne göre 7 ve Doğu Türkleri'ne göre ise, 9 kattan meydana gelmişti. Bu duruma göre sırtık, sembolik olarak göğün direği oluyor ve göğün di-

Devamı S. 48'de

TEKRARDOĞUŞ

Türünden Olaylara İlişkin

Bazı Sorular

Prof. IAN STEVENSON'dan Çeviren: Cüneyt KURDOĞLU

Bu yazının dayandığı konferansı vermeyi kabul ettiğimde ve seçmiş olduğum başlığı birine bahsettiğimde, daha çekici bir başlığın "Tekrardoğuş Türünden Olaylar Hakkındaki Sorulara Cevaplar" olabileceğini önermişti. Fakat bu öneriyi reddettim, çünkü bu sorulara cevap verebileceğim gibi hareket etmekten çok, bu soruları sunmayı ve tartışmayı tercih ediyorum. Doğaldır ki, bu sorulara bazı cevaplar düşündüm, fakat bunları deneme niteliğinde muhafaza ediyorum. Benim bu soruları incelemem, okuyucuları bu sorular hakkında düşünmeye sevkeder ve benimkilerden daha tatmin edici cevaplar geliştirmelerine neden olursa memnun olacağım.

Bu soruların hepsi, tekrardoğuşun meydana geldiğini var sayıyor ve süreçleri hakkındaki düşünceleri teşvik ediyor. Bununla beraber hiç bir anlamda, tekrardoğuşun gerçekten meydana gelip gelmediği sorusunu önemsememek için amaçlanmamıştır. Topladığım ve incelediğim olaylarla ilgili materyal, hâlâ değişik yorumlara ilişkin olarak dikkatli bir tetkiki gerektirmektedir. Bunu ihmal etseydik hatalı olurduk. Tekrardoğuş meydana geliyorsa bunun süreçleri hakkındaki ayrıntılarla ilgili var sayımlarda bulunmak için, zihnimizin daha da ileri gitmesine izin vermeseydik, bu durumda da hatalı olurduk. Gerçekten bu iki yaklaşım birbirini tamamlayıcıdır, çünkü meydana gelmiş gibi tekrardoğuşun ayrıntıları hakkında düşünmekle, lehine veya aleyhine olan kanıtları toplamamızı ve çözümlenmemizi ilerletecek kavramlarımızdaki zayıflıkları görmeye başlayabiliriz.

Tekrardoğuş hakkında en çok sorulan sorular arasından sekiz tane seçtim.

1 - *Tekrardoğuşa inancın, sadece geniş ölçüde kabul edildiği kültürlerde meydana geldiği gerçeğini nasıl açıklarsınız?*

Soru bu biçimde ortaya konduğunda (hemen hemen hep böyledir), doğru olmayan bir şeyi işaret ediyor. Halkın çoğunluğunun tekrardoğuşa inanmadığı veya bu fikre düşman olduğu kültürlerde tekrardoğuş türünde sayısız olaylar bulduk. Şimdi, süjeleri ABD'deki çocuklar olan kırk kadar olaya sahibim. (Burada, Amerika Kitası'nı kastediyorum ve Alaska Yerlileri arasında kaydettiğimiz yaklaşık 100 olayı bu sayıya dahil etmiyorum.) Olaylar Avrupa'da da ve ara sıra Orta ve Güney Amerika'da da

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

meydana geliyor. Dinî bağlılıkla tekrardoğuşa inanmayan Hindistan'ın Sünnî Müslümanlar'ı, Lübnan'daki Hristiyanlar ve Sri Lankadakiler gibi, Asya'daki gruplar arasında da bu olayları bulduk.

Bununla birlikte, tekrardoğuşa olan inancın geniş ölçüde kabul edildiği kültürlerde, kabul edilmeyenlerdekinden çok daha fazla olayın kaydedildiği bir gerçek olarak kalmaktadır. Bu biçimde ortaya konan sorulara cevap vermeden önce, insanlığın çoğunluğunun tekrardoğuşa inanmasından dolayı bu soruyu karşıt biçimde ifade etmek ve tekrardoğuşa olan inancın büyük ölçüde kabul edilmediği kültürlerde niçin çok az insanın geçmiş yaşamlarını hatırladıklarını sormamız doğru olacaktır. Konuya bu karşıt biçimde bakışımız mümkün olabilecek bir cevabı öne sürüyor.

Dikkatli okuyucular RAPOR EDİLMİŞ olaylara başvurduğumu farketmiş olacaktırlar. Olayların GERÇEK sıklığı konusunda hiç bir geçerli bilgiye sahip değiliz. Sadece hakkında öğrendiklerimizi biliyoruz. Belki de, bizimki gibi tekrardoğuşa inanmayan kültürlerde de, inanılan kültürlerde olduğu gibi olaylar sık sık meydana gelmektedir. Fakat bu bir önceki olaylar, alay edilme ve toplum dışına itilme korkusundan dolayı, ne süjenin kendisi ne de yakınları tarafından rapor edilmemektedir. Amerika'daki olayların bazılarının, süjelerinin (ve yakınları) böyle korkularını bana anlatmaları ve çoğu kez tereddütle bildikleri olayları açığa çıkartmalarından dolayı, birçok diğer olayın, süjelerin kendileri tarafından gizli tutulduğunu veya yakınlarına anlatacak kadar cesaretliyseler, yakınları tarafından gizlendiğini var sayabiliriz.

Bununla beraber, süjenin olayı gizli tuttuğunu ve yakınlarına bütün hikâyeyi anlattığını sanmıyorum. Diğer etkenler de ortaya çıkmış olabilir.

Tekrardoğuşun meydana geldiğini var sayarsak, tekrar doğan Batılı kişiler önceki yaşamlarında, neredeyse kesinlikle tekrardoğuşa inanmamışlardır. Bunun, gerçekten ölümden sonra yaşayan ve tekrar doğan bir kişi üzerinde iki etkisi olabilir.

İlk önce, tekrardoğuşa inanmaması, herhangi birinin geçmiş yaşamını hatırlayabileceğini inkâr etmesini, doğal olarak içerecektir. Ve bu, bir yaşamdan ötekine, gerçek hatıraların taşınmasını engelleyen güçlü bir telkin olarak faaliyet gösterebilir.

İkinci olarak, tekrardoğuşa inanmayan, ölümden sonra varlığını sürdürür ve tekrar doğarsa; böyle hatıraların imkânsızlığı hakkında biraz önce bahsedilen olumsuz telkini bozabilecek ve bir önceki yaşamının hatıralarını bilenebilir kılacak hiç bir kavramsal sistemi beraberinde getirmeyecektir. Böylece, her nasılsa geçmiş bir yaşamın imajinatif hatıralarını deneyimlemişse, hepimizin hazır açıklaması olmayan tecrübeleri defettiğimiz gibi, bunları nasıl açıklayacağını bilemeyecek ve bunları reddetme eğiliminde olacaktır. Acayip tecrübeleri kabul etme, bunları kavramsal sistemimize koymak için bir yer bulma anlamına gelir. Ve bunu rahatlıkla yapamazsak, inkâr yoluyla bunlardan kurtulmamız daha kolaydır.

Sanırım, Batı kültüründeki kişiler, bir önceki yaşamın hatıraları olarak görünen

şeylere sahip oldukları zaman da buna benzer bir şey meydana geliyor. Batıdaki olaylarda bir hayli sayıda çocukken, onlara o zaman bir önceki yaşamın hatıraları olarak görünen şeyleri tahayyül ettiklerini bana anlattılar. Bununla beraber, o yaşta böyle imajları ne yapacaklarını bilmediklerinden, genellikle tecrübeleri kendilerine sakladılar. Daha sonra (çoğu kez yıllar sonra) tekrardoğuş hakkında bir şeyler duyduklarında veya okuduklarında, aniden, bunların çocukluk tecrübelerinin açıklaması olabileceği akıllarına gelmiştir. Bir önceki yaşamını hatırlayan bir kişi, örneğin bir Hindu, bir Budist veya Dürzî diyelim; bunları anlaşılabilir kılan bir inançlar çerçevesini de getirebilmesinden dolayı, bir önceki yaşamın açık hatıralarını anlamada büyük bir avantaja sahiptir. Bu anlayış, önceki yaşamın imajinatif hatıralarının bir berraklığına sahip olma ihtiyacında değildir. Daha az belirgin, sadece bir ima ya da bir sezgi olabilir ve bir önceki yaşamın görünürdeki imajinatif hatıralarına, kişinin gerçekten bunlara sahip olduğuna, kişiyi tekrar ikna edecek kadar yeterlidir. Bu yolla, böyle bir kişi edinebileceği bir önceki yaşamının hatıralarını anlayabiliyor ve bunları bir araya getirebiliyorsa, bunların şuurunda kalmasına ve diğer benzerlerinin de gelişmesine izin verebilir.

Belki, bazı okuyucular geçmiş bir yaşamın belirgin hatıraları gibi alışa gelmedik tecrübelerin yerinde olup olmadığını yargılayacak gelişmiş kavramlara bir çocuğun sahip olabileceğine inanmayı zor bulacaklardır. O zamanlar, yaşam ve insan doğası hakkında geliştirdikleri diğer düşüncelere bunu uyduramamalarından dolayı, bir önceki yaşamı hatırlıyormuş gibi olma tecrübesini, yetişkinliklerinde bana anlatmış olduklarını tekrarlamakla buna cevap verebilirim. Tekrardoğuşa inanan bir kültürün Asyalı üyelerinden hiç bir zaman böyle bir şikâyet işitmedim. Hindistan'da, çocuklar çok küçük bir yaşta tekrardoğuş öğretisine maruz kalırlar. Sonuç olarak, bir Hintli çocuk bir önceki yaşamın hatıralarını tümüyle geliştirdiğinde: Üç veya beş yaşları arasında diyelim, tekrardoğuş hakkında yeterince öğrenmiştir ve bunları yabancı diye reddetme ve bunların doğru olduğunu imkânsız görme yerine, bu hatıraları kabul edebilir. Yakınları tekrardoğuş hakkında ona anlatmayı ihmal etmişse de, bir önceki yaşamla ilgili yeterince şeyi hatırlayabileceğini; bu nedenle böyle bir yaşamın ayrıntılı, imajinatif hatıralarını doğal olarak kabul ettiğini de öne sürüyorum.

Belki de farklı kültürlerde rapor edilen olayların değişen sıklık derecelerine üçüncü bir faktör de giriyor. Tekrardoğuş meydana geliyorsa, Avrupa ülkelerinde ölüm ve yeniden doğuş arasındaki süre, hem tekrardoğuşa inanan, hem de yüksek sıklıkta rapor edilen olaylara sahip Asya ve dünyanın diğer ülkelerinden daha uzun olabiliyor. Bu nokta üzerinde henüz az olan mevcut kanıtlar, ölüm ve var sayılan tekrardoğuş arasındaki sürenin, Batı'daki olaylarda, Asya'daki olaylardan daha uzun olduğunu göstermektedir. Daha çok sayıda, daha çok çözümlene bunu doğrularsa, bu durumda Batılılar'ın dünya yaşamları arasında, bir yerde daha uzun kalmaları, daha çabuk tekrar doğan kişilerde olduğundan daha fazla, bu kişilerde hatıraların unutulmasıyla sonuçlanacaktır.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Bu durumda Batıdaki olaylar, ölüm ile tekrardoğuş arasında, alışa gelmedik bir biçimde kısa bir aralığın olduğu veya hatıraların, daha uzun bir aralığa rağmen açığa çıktığı olaylar da olabilir.

Tekrar doğuyorlarsa, Batıdaki kişilerin önceki yaşamlarındaki hatıralarının etkisini bir dördüncü etken azaltabilir. Bu onların neredeyse göçebe olan hayatlarıdır. Asya'da bir hayli sayıdaki olayda, süje şimdiki durumuyla bir önceki yaşamından hatırlıyor gibi görüldüğü şeyler arasındaki zıtlığı farkettiği zaman, önceki yaşam hakkında ilk sözlerini sarfeder. Bazen de daha sonraları bunu yapar. Örneğin, bir kız annesini pilâv pişirirken seyrederek ve birdenbire bir önceki yaşamında bunu farklı pişirmiş olduğunu hatırlar. Şaşırmış annesine yeteneksizlik sitemleriyle boşalır. Şimdi, bu türden bir olayın meydana gelmesinde, ikincisinin birinci hatırayı harekete geçirebilmesi için her iki durumun yeterince birbirine benzer olması gereklidir. Hafıza psikologlarının benzer bir deyiminde olduğu gibi, tanıma hatırlamaktan daha önemlidir. Potansiyel olarak karşılaştırılabilen olaylar, birbirinden çok farklıysalar, ikincisi birincisinin hatırlanmasını uyandırmak için, yeterli uyarıcı ayrıntıya sahip olacaktır. (Devam edecek)

TÜRK MİTOLOJİSİNDE "KURT" SEMBOLİZMİ Baştarafı S. 44'de

reğinin üzerine de, bir çift başlı kartal otur-
tuluyordu. Bu düşünce sistemini Çin Denizi'
nden, İzlanda'ya kadar uzanan, bütün Altay
kültüründe yer bulmuştu. "Göğün yedinci
veya dokuzuncu katı, Büyük Tanrı'nın bir o-
turağı idi."

İNANMAKTAN ANLAMAYA DOĞRU

Yazımızın başından beri bazı sembolle-
ri olduğu gibi ortaya koyarak, mümkün oldu-
ğu kadar, kesin ve değişmez iddialarıyla yo-
rumlar yapmaktan kendimizi uzak tutmaya
çalıştık. Zira, Ruhçu Öğreti'nin bizlere öğ-
rettiği en önemli şey, bilgilerin zaman içinde
değişime uğraması olmuştur. Bu konuyu öz-
zellikle çok iyi anlamamız gerekiyor. Bu, ne-
den böyle oluyor? Nasıl oluyor da bilgi deği-
şebiliyor? Aslında değişen bir şey yok, deği-
şen biziz. KENDİMİZ olmak zorundayız...
Gerçek tekâmül de ancak böyle gerçekleşe-
bilir. Bizim şuur kapasitemiz arttıkça, bize

gelen bilgiyi de, dolayısıyla bir üst şekliyle
anlayabilmemiz mümkün olabiliyor. Bunu
fark etmek pek zor olmayacaktır, yeter ki
insan kendi iç gözlemini, iç muhasebesini
objektif bir bakışla yapabilsin.

Genellikle bu ihmal ediliyor. Dışla uğ-
raşmaktan, içe dönmeyi çoğu zaman unutu-
yoruz. Dışla - İçi bir dengeye getirebildiği-
miz zaman, ki bu kendini tanıma çalışmasına
girmekle mümkün olacaktır; bize şimdiye ka-
dar verilen sembolik bilgileri gerçek anlam-
larıyla anlayabileceğiz.

Artık inanma safhasından, anlama saf-
hasına geçişin eşliğindeyiz. Zor da olsa, bu e-
şik geçilecektir. Yıllardır insanlara verilen
bilgiler, hep bu eşğin geçilebilmesini sağla-
maya yöneliktir. Ve nihayet o eşğin önün-
deyiz...

Gelin, uyanma yolunun yolcuları ara-
sına bizler de katılalım. Uyanmanın tadına
varamayan bizlere, şimdilik şüphesiz ki, uy-
ku baldan tatlı gelecektir.